PROLETARI DIN TOATE ŢARILE, UNIŢI-VA!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 88
Marţi 1 martie 1955

4 pagini
Preţul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R

In acest număr:

CONSFĂTUIREA FRUNTAŞILOR ÎN AGRICULTURĂ (pag. 2-a şi a 3-a)

Florea Mustetea: Buna organizare a muncii — factor de seamă în obţinerea de recolte bogate (pag. 3-a)

TERMINAREA GRABNICĂ A PREGĂTIRILOR PENTRU CAMPANIA DE PRIMĂVARĂ — SARCINA DE CAPETENIE: I. Leşeanu: Pină cînd va tărăgăna S.M.T. Putineiu repararea utilajului agricol?; Alexandru Antonescu: Pentru recolte bogate; Vasile I. Marin: Sînt hotărît să sporesc producţia de legume (pag. a 3-a)

Noi întovărăşiri agricole (pag. a 3-a)

DIN ŢARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI — V. Staşevski: Pe calea unui nou avînt (pag. a 4-a)

Ţărănimea franceză luptă pentru viaţă mai bună, pentru pace (pag. a 4-a)

Nota Guvernului Republicii Populare Romîne adresată guvernului elveţian în legătură cu atacul banditesc fascist împotriva legaţiei R.P.R. la Berna (pag. a 4-a)

O nouă dovadă a unităţii moral-politice a poporului sovietic (pag. a 4-a)

Impotriva voinţei poporului german majoritatea reacţionară din Bundestag a votat acordurile de la Paris (pag. a 4-a)

Să grăbim încheierea contractelor pentru cultivarea de plante tehnice şi legume

Cultura plantelor tehnice şi a legumelor ocupă un loc de seamă în producţia agricolă a ţării noastre. An de an, prin grija partidului şi a guvernului, au crescut suprafeţele semănate cu aceste culturi şi a sporit producţia la hectar. Numeroşi producători au realizat venituri însemnate de pe urma cultivării de plante tehnice şi legume pe bază de contracte încheiate cu organizaţiile economice de stat sau cooperatiste. De pildă, ţăranul muncitor Mocanu Vasile, din comuna Şerbeşti, raionul Bacău, contractînd cu statul cultivarea unei suprafeţe de 25 ari cu sfeclă de zahăr, a cîştigat pentru sfecla predată suma de 5.800 lei. Aproape 400.000 lei au realizat colectiviştii din satul Ceacu, regiunea Bucureşti, în cursul anului trecut, de pe urma cultivării legumelor.

In ţara noastră există condiţii prielnice de climă şi sol pentru extinderea cultivării plantelor tehnice şi a legumelor şi sporirii producţiei la hectar. Arătînd măsurile de ordin tehnic şi organizatoric ce trebuie luate pentru sporirea producţiei la aceste culturi, proiectul Directivelor celui de al doilea Congres al partidului pune în faţa oamenilor muncii din agricultură sarcina de a obţine în următorii 2—3 ani producţii medii la hectar de 600 kg bumbac neegrenat, 18.000 kg de sfeclă de zahăr, 2.300 kg in de fuior paie, 1.050 kg floarea-soarelui etc.

Statul nostru democrat-popular acordă un sprijin puternic producătorilor agricoli în vederea sporirii producţiei de plante tehnice, legume şi fructe, necesare îmbunătăţirii aprovizionării populaţiei muncitoare cu bunuri de larg consum şi a industriei uşoare şi alimentare cu materii prime. In baza hotărîrilor elaborate de guvern, se acordă însemnate avantaje gospodăriilor colective, întovărăşirilor agricole, asociaţiilor de cultivatori şi producătorilor individuali care încheie contracte cu organizaţiile de stat şi cooperatiste pentru cultivarea şi livrarea de plante tehnice, ca sfeclă de zahăr, bumbac, in etc., precum şi de legume şi fructe.

O atenţie deosebită acordă hotărîrile guvernului problemei încheierii la timp a contractelor şi respectării sarcinilor contractuale atît de către cultivatori, cît şi de către organizaţiile economice de stat sau cooperatiste care au încheiat contract cu cultivatorii.

In multe regiuni ale ţării, unde sfaturile populare şi organele agricole au desfăşurat din timp planurile de cultură pentru producerea plantelor tehnice, şi unde hotărîrile guvernului privind contractarea acestor culturi au fost larg popularizate în rîndul cultivatorilor, s-a reuşit ca, pînă în prezent, planul de contractări la plante tehnice să fie aproape realizat. Succese de seamă au fost obţinute în această privinţă în regiunea Constanţa, unde planul de contractări pentru cultura sfeclei de zahăr a fost îndeplinit în proporţie de 100 la sută. In multe din raioanele regiunilor Cluj, Bacău şi altele planul de încheiere a contractelor pentru cultivarea de in şi cînepă a fost aproape îndeplinit.

Din păcate nu în toate regiunile situaţia încheierii contractelor se prezintă la fel. Deşi timpul este destul de înaintat, mai sînt numeroşi cultivatori care nu au încheiat încă contracte cu organizaţiile respective pentru cultivarea plantelor tehnice şi a legumelor. Aşa stau lucrurile, de pildă, în regiunile Piteşti, Arad şi în unele raioane din Bacău şi Cluj, unde planul de încheiere a contractelor pentru cultivarea sfeclei de zahăr a fost realizat doar în proporţie de 60—75 la sută, în regiunea Bucureşti, unde planul de contractări la bumbac nu este realizat decît în proporţie de 75 la sută sau în regiunea Bîrlad, unde s-a realizat abia 60 la sută din planul privind contractările de legume. In aceeaşi situaţie se află şi regiunile Baia Mare, Stalin, Hunedoara şi altele, unde planul de încheiere a contractelor pentru cultivarea cînepei şi inului nu a fost realizat decît în mică măsură.

Nu este întîmplător că în aceste regiuni acţiunea de încheiere a contractelor pentru cultivarea plantelor tehnice şi legumelor se desfăşoară cu atîta încetineală. Această stare de lucruri se datoreşte în primul rînd faptului că sfaturile populare şi organele agricole din comunele şi raioanele regiunilor amintite au tărăgănat acţiunea de desfăşurare a planurilor de cultură pe comune şi pe producători şi de înmînare a planurilor respective producătorilor.

Cum se putea realiza oare planul de contractări la cultura bumbacului în regiunea Bucureşti, de pildă, cînd organele agricole ale acestei regiuni au întîrziat mult desfăşurarea planului de cultură pe raioane şi cînd în multe comune ale acestor regiuni, printre care Daia, Cazaneşti şi altele, sfaturile populare au înmînat producătorilor planurile de cultură respective abia înspre sfîrşitul lunii februarie? De asemenea, direcţia agricolă a sfatului popular al regiunii Bucureşti nu a luat nici pînă acum măsuri de a trimite raioanelor media producţiei de bumbac planificată la hectar, fapt ce îngreunează acţiunea de încheiere a contractelor.

In unele raioane desfăşurarea planurilor de cultură s-a făcut în mod birocratic, fără a se ţine seama de felul terenului şi de lipsurile care au existat în anii trecuţi în ceea ce priveşte repartizarea sarcinilor de plan pe producători, privind cultivarea plantelor tehnice. Astfel, numeroşi ţărani muncitori din comunele Chetani, Papiu Ilarian, Chimitelnic şi altele, aparţinînd raionului Luduş, regiunea Cluj, au fost planificaţi pentru a cultiva în acest an cîte 3 şi chiar 4 feluri de plante tehnice. Este de la sine înţeles că aceşti producători agricoli nu vor avea putinţa să execute la timpul optim toate muncile agricole pentru însămînţarea şi întreţinerea în bune condiţii agrotehnice a acestor culturi şi, ca urmare, vor obţine recolte scăzute şi venituri mici. Sfaturile populare regionale, raionale şi comunale şi organele agricole trebuie să ţină seama în repartizarea sarcinilor de plan pe comune şi pe producători agricoli de posibilităţile şi experienţa acestora, de specializarea pe care o au în cultivarea anumitor plante.

Incetineala cu care se desfăşoară acţiunea de încheiere a contractelor în unele locuri se datoreşte şi slabei popularizări în rîndul producătorilor agricoli a avantajelor mari care le sînt acordate prin hotărîrile guvernului, privind contractările de plante tehnice şi legume. Cunoaşterea temeinică a acestor avantaje va mări interesul producătorilor de a încheia contracte şi a respecta cu stricteţe obligaţiile contractuale. Este o datorie de seamă a sfaturilor populare şi a organelor agricole de a populariza în cele mai variate forme avantajele şi sprijinul puternic acordate de stat pentru mărirea producţiei de plante tehnice şi legume — mijloc însemnat de întărire a schimbului între oraş şi sat, de întărire a alianţei între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

O largă popularizare în rîndul colectiviştilor, întovărăşiţilor, al ţăranilor muncitori din cadrul asociaţiilor simple de producţie legumicolă şi în rîndul producătorilor individuali trebuie să capete recenta hotărîre a guvernului, privind contractarea de legume, seminţe de legume şi fructe. Sfaturile populare şi organele agricole de la regiuni, raioane şi comune şi delegaţii organizaţiilor economice de stat şi cooperatiste, însărcinaţi cu încheierea de contracte pentru cultivarea de legume, au datoria să-i îndrume pe producătorii agricoli care au încheiat contracte provizorii spre a semna noile tipuri de contract. In felul acesta producătorii respectivi se vor putea bucura de toate avantajele create prin recenta hotărîre.

Colectivişti, întovărăşiţi, ţărani muncitori din asociaţiile simple de producţie agricolă, producători agricoli individuali! Contractaţi cu organizaţiile de stat sau cooperatiste suprafeţe cît mai mari de teren pentru a le cultiva cu plante tehnice şi legume. Faceţi din timp toate pregătirile în vederea muncilor de primăvară pentru a putea obţine producţii cît mai mari la hectar, care să contribuie la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii şi la sporirea propriilor voastre venituri.

Să apărăm semănăturile de toamnă şi pomii împotriva poleiului

Starea timpului favorizează depunerea poleiului care formează pe cîmp şi pe crengile pomilor o scoarţă de gheaţă. Pentru semănăturile de toamnă (grîu, orz, secară), crusta de gheaţă prezintă un mare pericol, deoarece provoacă sufocarea acestora nepermiţînd aerului să pătrundă la ele. Această situaţie obligă luarea unor grabnice măsuri pentru prevenirea pagubelor.

Metodele agrotehnice care se recomandă în asemenea cazuri sînt:

Pentru spargerea scoarţei de gheaţă de pe cîmp se poate trece peste semănături cu vitele — în special cu oile; în cazul cînd gheaţa nu este prea groasă, se întrebuinţează un tăvălug dinţat. In lipsa tăvălugului dinţat se poate folosi un tăvălug obişnuit pe care se înfăşoară sîrmă ghimpată, care sparge scoarţa de gheaţă.

Gheaţa de pe pomi se înlătură prin scuturarea uşoară a pomilor. Această operaţie se face atunci cînd începe să crească temperatura (cînd începe să se topească gheaţa şi se desfac bucăţi de gheaţă de pe crengi). Nu este bine să se bată crengile cu băţul deoarece se pot produce răni care uşurează degerarea pomilor.

Ţărani muncitori, colectivişti, întovărăşiţi şi cu gospodării individuale! Participaţi cu toţii la apărarea semănăturilor şi pomilor împotriva gheţei şi a poleiului!

Indrumaţi de tehnicieni, porniţi pe cîmp şi în livezi pentru a preveni pagubele produse de polei, pentru a asigura recolta bogată a anului acesta!

Consfătuirea fruntaşilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiţii şi la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obţinerii unor recolte bogate

Duminică dimineaţa au început în sala Ateneului R.P.R., lucrările „Consfătuirii fruntaşilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiţii şi la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obţinerii unor recolte bogate".

La consfătuire iau parte maiştrii recoltelor bogate de porumb, grîu, secară, cartofi şi sfeclă de zahăr din rîndurile ţăranilor muncitori cu gospodării individuale, ţărani muncitori din gospodăriile agricole colective, întovărăşirile de lucrare în comun a pămîntului, asociaţiile cultivatorilor de plante industriale, precum şi fruntaşi tractorişti, tehnicieni şi ingineri agronomi din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, staţiuni experimentale şi din organele agricole ale sfaturilor populare. Sînt prezenţi oameni de ştiinţă şi cercetători din domeniul agriculturii, directori şi ingineri, şefi de producţie din întreprinderile producătoare de maşini şi unelte agricole, primii secretari ai comitetelor regionale şi ai unor comitete raionale săteşti ale P.M.R. şi preşedinţii unor sfaturi populare regionale, raionale şi comunale.

Sosirea conducătorilor partidului şi guvernului a fost salutată cu puternice aplauze.

La masa prezidiului au luat loc tovarăşii: **Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Al. Moghioroş, P. Borilă, N. Ceauşescu, acad. prof. Traian Săvulescu, C. Popescu,** precum şi fruntaşi ai recoltelor bogate, specialişti din domeniul agriculturii.

In loji se aflau tovarăşii: **general de armată Emil Bodnăraş, C. Pîrvulescu, D. Coliu, general locotenent Al. Drăghici, I. Fazekaş,** membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului şi ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

Printre invitaţi sînt conducători ai instituţiilor de stat, ai organizaţiilor de masă, scriitori, ziarişti romîni şi străini.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tovarăşul Gh. Apostol, prim secretar al C.C. al P.M.R., care a rostit un scurt cuvînt introductiv.

Tov. Gh. Apostol a arătat că în decursul anului trecut şi de la începutul acestui an, conducerea partidului şi guvernului a luat o serie de măsuri economice, tehnice şi organizatorice în vederea dezvoltării tuturor ramurilor agriculturii noastre.

Comitetul Central al Partidului nostru, atît la plenara sa din august 1953, cît şi la plenara din 2 august 1954, cînd s-a aprobat proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, a apreciat că în ţara noastră sînt create condiţiile tehnice şi materiale necesare în vederea ridicării agriculturii şi deci a sporirii producţiei agricole.

Anul 1954 a fost anul în care industria noastră a pus la dispoziţie ţărănimii muncitoare cel mai mare număr de tractoare, maşini agricole trase de tractor şi de animale de muncă şi cea mai mare cantitate de unelte agricole pentru munca cîmpului.

Anul 1954 este anul în care statul nostru democrat-popular a pus la dispoziţia ţărănimii muncitoare un însemnat volum de credite pe termen lung şi avantaje economice importante pentru a se da putinţa ţăranilor muncitori să-şi asigure mijloacele necesare de muncă în vederea sporirii producţiei la hectar, creşterii animalelor şi productivităţii lor.

Eforturile economice făcute de stat, legîndu-se temeinic cu eforturile în muncă ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale, ale colectiviştilor şi întovărăşiţilor, ale muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor din S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat, precum şi cu eforturile oamenilor de ştiinţă din agricultură şi ale cercetătorilor şi lucrătorilor din staţiunile experimentale, au avut drept rezultat sporirea în multe regiuni şi raioane a producţiei la hectar la toate culturile şi în special la porumb, grîu, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea soarelui şi bumbac.

Rezultatele obţinute în anul trecut au fost cu putinţă şi datorită faptului că organele de partid, sfaturile populare cu sprijinul unui însemnat număr de ingineri şi tehnicieni, s-au apropiat mai mult de problemele agriculturii, începînd a cunoaşte mai bine nevoile satelor noastre. Dar lucrul cel mai de seamă pe care trebuie să-l subliniem este acela că fruntaşii producţiei agricole din satele noastre încep să devină o forţă activă în mobilizarea tuturor producătorilor agricoli de a lucra mai bine pămîntul şi a obţine recolte pe care le obţin concetăţenii lor — fruntaşii sau mai bine zis maiştrii recoltelor bogate.

Rezultatele înregistrate în anul 1953 şi 1954, a spus în continuare tov. Gheorghe Apostol, sînt totuşi departe de a corespunde condiţiilor tehnice şi materiale de care dispune ţara noastră. Dacă luăm în considerare investiţiile importante în tractoare, maşini şi unelte agricole, îngrăşăminte chimice şi materiale de construcţie, care s-au prevăzut în acest an pentru dezvoltarea în continuare a agriculturii, volumul de credite şi avantajele economice ce se vor acorda ţărănimii muncitoare pe baza Hotărîrilor partidului şi guvernului deja cunoscute, ne dăm seama că nu sînt chiar aşa de uşoare sarcinile ce stau în faţa organelor de partid şi de stat şi în faţa tuturor celor ce muncesc în agricultură.

Dar cînd oare eroica noastră clasă muncitoare şi aliatul său principal şi de nădejde, minunata, harnica şi priceputa noastră ţărănime muncitoare, s-au speriat de greutăţi şi de îndeplinirea sarcinilor, oricît de grele ar fi fost? Avem, dragi tovarăşi, toate condiţiile pentru a face faţă cu succes sarcinilor mari puse de partid şi guvern în faţa tuturor producătorilor agricoli pentru a obţine cele mai înalte producţii la hectar cunoscute pînă acum în ţara noastră.

Tocmai pentru a se stabili cele mai bune măsuri tehnice şi organizatorice în vederea realizării acestor sarcini pe anul 1955, conducerea partidului şi guvernului a convocat această consfătuire.

Aci sînt prezenţi oamenii cei mai buni din toate domeniile de activitate din agricultură, sînt prezenţi oameni de răspundere din fruntea organelor de partid şi de stat, care vor aduce contribuţia lor la desfăşurarea în cele mai bune condiţii a lucrărilor consfătuirii noastre. Aceasta înseamnă că laolaltă cu conducerea partidului şi guvernului vom putea depune o muncă rodnică pentru a stabili, pe baza experienţei şi capacităţii fiecăruia, măsurile cele mai bune pentru desfăşurarea la timp şi în condiţii agrotehnice mai înalte a arăturilor şi însămînţărilor de primăvară, a întreţinerii culturilor semănate în toamna anului trecut şi a celor ce se vor semăna în primăvara care se apropie, precum şi a recoltării lor fără pierderi.

In această consfătuire vom avea posibilitatea să realizăm un preţios schimb de experienţă, să cunoaştem experienţa înaintată în producţia agricolă şi să stabilim împreună ce avem de făcut ca această experienţă înaintată să fie cunoscută şi înţeleasă de toţi producătorii agricoli, să devină un bun comun al tuturor celor ce muncesc în agricultură.

Tov. Gheorghe Apostol a adresat apoi, în numele conducerii partidului şi guvernului, un salut călduros participanţilor şi le-a urat spor rodnic în lucrările consfătuirii.

Tov. C. Popescu, ministrul Agriculturii şi Silviculturii, a prezentat un raport cu privire la realizările agriculturii în anul 1954 şi la măsurile în vederea pregătirii şi executării în bune condiţii şi la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 pentru obţinerea de recolte bogate.

Numeroşi participanţi la consfătuire au arătat apoi în cadrul discuţiilor realizările obţinute în munca pentru recolte bogate, felul cum au fost ele dobîndite şi cum se răspîndeşte experienţa înaintată şi au prezentat angajamentele lor pentru sporirea producţiei agricole în anul 1955.

La discuţii au luat cuvîntul tovarăşii: **Vintilă Marin**, prim secretar al comitetului regional Constanţa al P.M.R., **Filip Marin**, preşedintele gospodăriei agricole colective din Beltori, raionul Roşiori de Vede, regiunea Bucureşti, **Toader Rodenciuc**, ţăran muncitor întovărăşit din comuna Pătrăuţi, raionul Suceava, Eroul Muncii Socialiste **Vasile Voichiţă**, brigadier la S.M.T. Sînnicolau Mare, regiunea Arad, **Vasile Anghel**, brigadier la gospodăria agricolă de stat Brăila, regiunea Galaţi, **Ion Tîrîpă**, inginer agronom la gospodăria agricolă colectivă Tătaru, comuna Comana, regiunea Constanţa, **Alexandru Gall**, ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Curtuiuşeni, regiunea Oradea, **Nichita Mărgineanu**, ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Sucutard, regiunea Cluj, **Gheorghe Covrig**, ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Ungheni, Regiunea Autonomă Maghiară, **Nicolae Ştefănescu**, inginer agronom şef la S.M.T. Gottlob, regiunea Arad, **Gheorghe Botezatu**, ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Romîni, regiunea Bacău, **Salai Augustin**, ţăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Moşniţa Nouă, raionul Timişoara, **Ion**

(Continuare în pag. 2-a)

Printre maeştri recoltelor bogate

De cînd aflase că va participa la consfătuirea pe ţară a fruntaşilor în agricultură, Nichita Mărgineanu nu-şi mai găsea astîmpăr. Ceasuri de-a rîndul, el se străduia să-şi adune gîndurile pentru a nu-i scăpa nimic din tot ce a făcut pentru a scoate de pe pămîntul său, odinioară neproductiv, o recoltă de 7.500 kg porumb la hectar. Ba, cîţiva vecini de-ai săi l-au sfătuit că n-ar fi rău să scrie pe hîrtie cuvîntarea ce are de gînd să o ţină ca nu cumva să păţească buclucul să se încurce. Nevasta, şi ea cu o povaţă:— Să-ţi iei cu tine colea vreo doi, trei ciocălăi de cucuruz. Să vadă şi tovarăşii de la Bucureşti ce minunăţie de recoltă am avut noi, dacă am semănat cucuruzul în pătrat. Şi unind vorba cu fapta, femeia luă la întîmplare vreo trei ştiuleţi pe care îi puse în servietă. La cîteva ceasuri după aceea, Nichita Mărgineanu, împreună cu alţi fruntaşi în agricultură din regiunea Cluj, se aflau în trenul ce gonea spre Bucureşti. Spre Bucureşti în aceeaşi vreme, alte trenuri aduceau sute de oameni, maiştri vestiţi ai recoltelor bogate din toate regiunile şi raioanele ţării, pentru a participa la consfătuirea fruntaşilor din agricultură.

★

Bucureşti... Dimineaţa ultimei duminici din februarie. Norii plumburii îşi cern fulgii mărunţi de zăpadă. La această oră, prin piaţa Republicii, rar vezi ici, colo cîte un trecător ce merge grăbit. După un timp însă, treptat, treptat încep să treacă prin piaţă grupuri numeroase de oameni, bărbaţi şi femei care urcă scările largi ale Ateneului R.P.R. Unii poartă haine orăşeneşti, alţii costumele naţionale ale regiunii din care au sosit.

In sala aceea mare sub cupola majestoasă a Ateneului, mulţimea de oameni aşteaptă cu emoţie să-i vadă pe conducătorii iubiţi ai partidului şi guvernului. Deodată, un ropot puternic de aplauze, pornit din palmele bătătorite de muncă ale sutelor de oameni, vesteşte sosirea tovarăşilor Gheorghe Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gheorghe Apostol şi a altor membri ai Comitetului Central şi ai guvernului care iau loc la masa Prezidiului consfătuirii.

Incep lucrările consfătuirii. Unul cîte unul iau cuvîntul de la tribună fruntaşii din agricultură. Cîţi din ei, pînă în anii din urmă, nu cunoşteau nici măcar buchia cărţii, iar azi vorbesc cu atîta pricepere despre agrotehnică, despre metodele înaintate de muncă în agricultură. Cu acelaşi sentiment de îndreptăţită mîndrie a vorbit şi ţăranul muncitor Nichita Mărgineanu. El n-a mai scos din buzunar hîrtia pe care acasă îşi scrisese cuvîntarea. Ştia şi fără ea încă mult mai bine să povestească despre munca sa rodnică. N-a uitat însă ca în toiul cuvîntării să arate tuturor ciocălăii mari de cucuruz pe care-i adusese.

— Cît am lucrat pe pămîntul grofului o dată nu mi-a spus logofătul ce-i aia ştiinţă agrotehnică. Acum numai în cîţiva ani am învăţat că nu-i destul să ne lucrăm pămîntul numai cu braţele, ci trebuie să folosim şi priceperea. Am lucrat după cum m-au învăţat agronomii şi iacă de asta nu mă mir de roadele muncii mele. La fel ca Nichita Mărgineanu gîndesc azi mulţi ţărani muncitori din patria noastră. Ei ştiu că recoltele bogate nu vin de-a gata ca prin minune şi că singurul izvor al belşugului e munca făcută la timp şi după cum îi învaţă cartea.

Experienţa sovietică, a arătat în cuvîntul său ţăranul muncitor Gall Alexandru din comuna Curtuiuşeni, regiunea Oradea, ne-a dovedit că de pe un hectar de pămînt putem scoate aproape un vagon de porumb.

...Ştiinţa şi experienţa sovietică... Ajutorul sovietic... Cît de mult au fost folosite aceste cuvinte de către numeroşii vorbitori. Le-a rostit cu dragoste mecanizatorul Voichiţă Vasile, Erou al Muncii Socialiste, Draghina Curtu, preşedinta gospodăriei agricole colective din comuna Şemlac-Arad, directorul Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin. Despre roadele minunate ale aplicării experienţei şi ştiinţei agrotehnice sovietice a vorbit profesorul Ionescu Siseşti, academicianul Traian Săvulescu, preşedintele Academiei Republicii Populare Romîne, şi alţii. Cu toţii au încredinţat partidul şi guvernul, ţara întreagă, că prin folosirea metodelor înaintate de muncă sovietice, prin aplicarea ştiinţei sovietice şi prin extinderea experienţei fruntaşilor recoltelor bogate din ţara noastră, vor lupta pentru a da patriei 10 milioane tone cereale şi 2.000 kg porumb (boabe) la ha.

Acesta este angajamentul pe care fruntaşii recoltelor bogate şi l-au luat în numele milioanelor de oameni ai muncii din agricultură.

★

Lucrările consfătuirii au luat sfîrşit. In puţinele zile cît au fost împreună, între oameni s-au legat prietenii trainice de neuitat. Ei nu-l vor uita pe Gheorghe Gheorghiu, bătrînul sfătos din părţile Bîrladului, pe profesorul Ionescu Siseşti, care le-a dat atîtea sfaturi înţelepte. Multă vreme îşi vor aminti una de alta Jianu Ana, tehniciană la circumscripţia agrozooveterinară din Negreşti-Iaşi, şi şefa de echipă Bordo Maria din gospodăria colectivă Şelimbăr, regiunea Stalin. La fel îşi va aminti de prietenul său din părţile Dobrogei şi ţăranul muncitor Nichita Mărgineanu. Deşi locuiesc în diferite colţuri ale ţării, fruntaşii recoltelor bogate sînt şi vor fi uniţi într-un singur gînd. Acela de a munci cu mai mult spor, de a împărtăşi din experienţa lor tuturor oamenilor muncii din agricultură, de a le face cunoscut preţioasele învăţăminte căpătate la această consfătuire şi de a munci cu toţii pentru a mări belşugul pămîntului, pentru a apăra pacea.

G. SACADAT

Aspect din sala consfătuirii

Consfătuirea fruntașilor în agricultură

(Urmare din pag. 1)

Dorobanțu, directorul uzinei „Semănătoarea" din București.

Ședința din după amiaza zilei de duminică a fost prezidată de tov. Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

In continuarea discuțiilor au luat cuvîntul: **Anghel Bodirlău**, prim secretar al comitetului raional P.M.R. Turnu Măgurele, **Vasile Florea**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bosia, regiunea Iași, **Csaki Emeric**, brigadier la gospodăria agricolă colectivă din satul Agriș, regiunea Baia Mare, **Constantin Tanase**, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Golașei, regiunea Galați, prof. univ. **Gh. Ionescu-Sisești** de la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu", **Gheorghe Gheorghiu**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Străoane, regiunea Bîrlad, **Constantin Colceag**, președintele Intovărășirii agricole din Corabia, regiunea Craiova, **Draghina Curtu**, președinta gospodăriei agricole colective din comuna Șemlac, regiunea Arad, **Nicolae Precup**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Blandiana, regiunea Hunedoara, **Iosef Rab**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Crizbav, regiunea Stalin, **Vasile Pîrvu**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Costești, regiunea Pitești, **Ioan Gulan**, președintele sfatului popular al comunei Gorneni, regiunea București, **Dumitru Anghel**, președintele Intovărășirii agricole din satul Ulești, comuna Eliza Stoenești, regiunea Ploești, **Vladimir Moșneagă**, inginer agronom la stațiunea experimentală I.C.A.R. Moara Domnească, **Barbara Ordog**, șef de echipă la gospodăria agricolă colectivă din Besenova Nouă, regiunea Timișoara, **Valeriu Mitulescu**, prim secretar al comitetului raional P.M.R. Buior, regiunea Galați, **Andrei Sitaru**, agronom la gospodăria agricolă colectivă Lenauheim, regiunea Arad.

☆

Ședința de luni dimineața a consfătuirii a fost prezidată de tov. P. Borilă, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

In continuarea discuțiilor au luat cuvîntul: acad. prof. **Traian Săvulescu**, președintele Academiei R.P.R., **Gheorghe Dop**, secretar al Comitetului regional P.M.R. — Craiova, **Ioan Zaporojan**, directorul gospodăriei agricole de stat Jegălia, regiunea Constanța, **Septimiu Munteanu**, directorul gospodăriei agricole de stat din comuna Peciul Nou, regiunea Timișoara, **Florian Sava**, directorul S.M.T.-Podul Iloaiei, regiunea Iași, **Marin Tudor**, tehnician de circumscripție agrozooveterinară, comuna Bradești, regiunea Craiova, **Gheorghe Dolcin**, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Conțești, regiunea București, **Grigore Chișleanu** șeful direcției agricole regionale Galați, **Maria Bordon**, șef de echipă la gospodăria agricolă colectivă din comuna Șelimbăr, regiunea Stalin.

In ședința de după amiază, prezidată de tov. C. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, au luat cuvîntul: **Petre Roșu**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Mărgineni, regiunea Bacău, **Ana Jianu**, tehnician la secția agricolă a sfatului popular al raionului Negrești, regiunea Iași, **Grigore Mărgineanu**, țăran muncitor cu gospodărie individuală din Aiud, regiunea Cluj, **Virgil Actarian**, directorul uzinei de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, **Jiva Stoiadinovici**, țăran muncitor întovărășit din comuna Radimna, regiunea Timișoara, ing. **Nicolae Ștefan**, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, **Margareta Tomulescu**, președintele sfatului popular al comunei Gruia, regiunea Craiova.

Lucrările continuă.

In pauză, participanții la consfătuire manifestă un viu interes pentru cărțile expuse în standul organizat pe sală.

Raportul tovarășului C. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii

In prima parte a raportului său, tov. C. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, a arătat sarcinile care au stat în fața agriculturii în anul 1954 și realizările obținute. Datorită măsurilor luate de partid și guvern pentru dezvoltarea agriculturii și eforturilor susținute depuse de oamenii muncii de pe ogoare, în anul 1954 sarcinile de producție au fost realizate în mod satisfăcător. In ce privește cerealele, față de producția planificată de 8.870.000 tone cereale, s-au realizat peste 9.000.000 tone cereale. Aceste rezultate importante în creșterea producției agricole au avut ca urmare îmbunătățirea aprovizionării populației.

Raportorul a arătat în continuare că în campaniile agricole din anul 1954 s-au manifestat o serie de lipsuri care privesc direct Ministerul Agriculturii și Silviculturii, organele agricole de la regiuni și raioane, precum și comitetele executive ale sfaturilor populare.

Lucrările agricole din toamna anului 1954 se deosebesc de cele executate în anii trecuți, în primul rînd prin volumul lor, care este maximum de volum ce s-a realizat pînă acum în țară la noi, și prin calitatea lor.

In toamna anului 1954, însămînțările s-au efectuat în condiții agrotehnice mult superioare anilor trecuți. A fost însămînțată cu mașina în rînduri o suprafață de aproape 1.400.000 hectare, din care peste 84.000 hectare în rînduri încrucișate.

In acest an trebuie realizată o recoltă de cel puțin zece milioane tone cereale, o producție medie de 2.000 kg porumb (boabe) la hectar, precum și recolte sporite la toate culturile și îndeosebi la grîu, floarea soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi, legume etc. Condiții pentru îndeplinirea acestor sarcini au fost create încă din toamna anului 1954 prin realizările obținute în ceea ce privește însămînțările, arăturile adînci de toamnă și desțelenirile, precum și prin pregătirile și măsurile tehnico-organizatorice luate pînă acum.

După ce a arătat rezultatele obținute în executarea reparațiilor la mașini și tractoare, raportorul a subliniat lipsurile existente și măsurile ce trebuie luate de către sfaturile populare, organele agricole, conducerile unităților agricole și ale întreprinderilor industriale pentru terminarea grabnică a reparațiilor la toate tractoarele, mașinile și uneltele ce vor fi folosite la muncile agricole de primăvară.

Insistînd asupra cîtorva din factorii care asigură obținerea de recolte bogate, raportorul a subliniat importanța folosirii bălegarului de grajd ca îngrășămînt, a semințelor de soi, bine curățate și tratate etc.

Ținînd seama de ceea ce am făcut pînă acum — a arătat tov. C. Popescu — trebuie să subliniem că mai avem de executat arături de primăvară pe o suprafață de 3.600.000 hectare teren rămas nearat din toamnă și însămînțarea atît a acestei suprafețe cît și a celor 2.500.000 hectare arate adînc din toamnă. In această primăvară trebuie să se însămînțeze numai cu porumb 3.300.000 ha.

Sporirea producției agricole cere mobilizarea completă și susținută a tuturor forțelor din agricultură pentru executarea lucrărilor la timp și după metodele agrotehnice înaintate la toate culturile, începînd de la semănat și pînă la recoltat și păstrarea produselor. Acest lucru este posibil, dar el nu se va înfăptui de la sine. Se cere ca toate organele agricole să fie convinse de importanța acestei munci și zi de zi să ducă o activitate susținută în mijlocul oamenilor muncii de pe ogoare.

Cu ajutorul parcului bogat cu mașini și tractoare și a atelajelor de care dispunem și folosind experiența anilor trecuți, putem fi siguri că printr-o planificare și organizare chibzuită a muncii, prin mobilizarea masivă a tuturor forțelor și mijloacelor de lucru campania muncilor agricole din primăvara anului 1955 se poate termina în cel mult 30 zile bune de muncă în cîmp.

Apoi vorbitorul a arătat în mod amănunțit care sînt sarcinile imediate ale organelor agricole, subliniind că acestea sînt datoare să lupte în permanență împotriva practicilor dăunătoare din unele regiuni și raioane care fac ca producția să fie scăzută.

In încheiere vorbitorul a spus: garanția realizării unei producții sporite la hectar constă în mobilizarea tuturor forțelor din agricultură — a lucrătorilor din unitățile agricole socialiste, a harnicei noastre țărănimi muncitoare. Ministerul Agriculturii și Silviculturii își ia sarcina să trimită în sprijinul lor tehnicieni cu dragoste de meserie, hotărîți să lupte pentru aplicarea în practică a metodelor agrotehnice înaintate și a experienței fruntașilor recoltelor bogate din U.R.S.S. și a celor din țara noastră. Tehnicienilor le revine sarcina de a munci în permanență în mijlocul țăranilor muncitori să-i ajute și să-i sfătuiască cum și cînd trebuie făcute lucrările pentru obținerea de recolte cît mai mari. Țăranii noștri sînt dornici de învățătură, ei îi primesc cu dragoste și încredere pe specialiști.

Obținerea unor recolte bogate în acest an la toate culturile depinde de munca noastră a tuturor, de hărnicia și priceperea cu care milioanele de țărani muncitori vor munci pentru executarea la timp și în bune condiții agrotehnice a tuturor muncilor agricole de primăvară, vară și de toamnă.

Cuvîntul tov. Vintilă Marin,

prim secretar al Comitetului regional de partid Constanța

După apariția Hotărîrii plenarei din august 1953 a C.C. al P.M.R. și a proiectului de Directive ale celui de al doilea Congres al partidului — a spus vorbitorul — în centrul activității de partid și de stat din regiunea Constanța a stat lupta pentru obținerea unei producții sporite la hectar.

Comitetul regional de partid a considerat că trebuie să-și îndrepte atenția spre unitățile de bază, la sate și la comune, pentru a cunoaște oamenii, munca lor, rezultatele obținute.

Ca o primă măsură, Comitetul regional de partid a hotărît ca activiștii să stea vreme cît mai îndelungată pe teren, astfel ca să poată cunoaște felul cum organizațiile de partid și de stat muncesc pentru aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului pentru obținerea de producții sporite la hectar. Astfel, în ultima vreme, Comitetul regional de partid cunoaște mai bine munca organelor raionale de partid și a comitetelor executive.

Comitetul regional de partid a folosit consfătuirile cu fruntașii în producție atît la raioane și regiune cît și în unele comune. Din consfătuirile cu fruntașii în producție a reieșit că în satele și comunele noastre sînt mulți țărani muncitori, tractoriști, tehnicieni și ingineri care prin munca lor au obținut succese însemnate.

Organizațiile de partid au fost îndrumate să popularizeze și să extindă metodele fruntașilor în agricultură. Astfel, organizațiile de partid din comunele Nicolae Bălcescu și Ceamurlia de Jos au îndemnat pe unii țărani muncitori fruntași să povestească la căminele culturale și în circumscripțiile electorale cum au obținut recolte bogate. Organizația de partid din Gura Dobrogei a popularizat metoda fruntașului Brațu Petre care a obținut 3.000 kg. porumb la ha, iar cea din Valea Seacă a popularizat metoda folosită de țăranul muncitor Ion R. Ion care a obținut 1.900 kg. grîu la ha.

Un număr tot mai mare de membri de partid își însușesc metodele fruntașilor și sînt ei înșiși exemplu în muncă. Membri de partid ca Dușa Gh. Buzdrugă și alții au fost primii care au aplicat metode înaintate, făcînd 3 prașile la porumb, polenizarea, aplicînd și îngrășăminte naturale și chimice pe suprafețele lor de pămînt.

Numeroși țărani muncitori au fost antrenați în întrecerea pentru recolte bogate. In toamna anului 1954, noi am avut în întreaga regiune 13.220 țărani muncitori antrenați în întrecere.

O altă metodă, pe care Comitetul regional de partid a folosit-o în activitatea sa, a fost repartizarea membrilor Comitetului regional și ai comitetelor raionale de partid pe gospodării colective, S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, pentru a le ajuta în activitatea lor.

In acest fel cele mai multe din unitățile care au fost sprijinite de activiștii de partid și-au îmbunătățit activitatea lor.

Tot în scopul extinderii experienței și a metodelor agrotehnice înaintate, comitetul regional de partid a îndrumat organul său de presă, ziarul „Dobrogea Nouă", să popularizeze în coloanele sale metodele și experiența fruntașilor. Insă, în folosirea presei, avem încă multe neajunsuri și unul din cele mai de seamă este acela că înșiși membrii Comitetului regional de partid și ai comitetelor raionale, au scris puțin la ziar.

Munca desfășurată de organele de partid, de stat și agricole, a contribuit ca în anul 1954 să se semene în cuiburi așezate în pătrat o suprafață de 17.416 ha cu porumb și floarea-soarelui.

Prin semănatul în cuiburi așezate în pătrat, gospodăria agricolă colectivă din Tătaru a obținut 3.200 kg porumb la hectar, iar gospodăria agricolă colectivă din Făcăeni, 4.200 kg la hectar.

De asemenea, țăranii din sectorul individual au obținut în acest fel sporuri de recoltă.

Nu ne putem însă lăuda cu întreținerea culturilor. Abia 67 la sută din suprafața cultivată cu porumb a primit a treia prașilă. Aceasta înseamnă că mai avem de luptat împotriva obiceiului dăunător de a se neglija prașila a treia.

Și la prășitul mecanic au fost multe lipsuri. Unele S.M.T.-uri nu au ajutat să se facă semănatul în cuiburi așezate în pătrat, iar acolo unde s-a însămînțat în rînduri drepte, rîndurile nu erau chiar atît de drepte.

Combaterea răritatului rămîne un obiectiv principal în muncile agricole din regiunea noastră. De asemenea trebuie să intensificăm munca de lămurire pentru folosirea marilor cantități de îngrășăminte naturale existente în toate gospodăriile.

Noi considerăm că un sprijin foarte mare pentru regiune sînt inginerii agronomi trimiși de partid și guvern.

Noi simțim ajutorul tehnicienilor mai ales în gospodăriile colective unde ei îndrumă permanent, zi de zi, pe colectiviști să aplice metodele agrotehnice înaintate.

Comitetul regional de partid va trebui să dea o atenție mai mare muncii S.M.T.-urilor. Noi avem un parc mare de mașini și tractoare, dar nu putem să spunem, așa cum a rezultat și din raportul tov. ministru Popescu, că anul trecut toate S.M.T.-urile noastre și-au îndeplinit planul.

O cauză principală constă în aceea că munca de partid este încă slabă în S.M.T.-uri și în gospodăriile agricole de stat.

Pentru deplina folosire a parcului de mașini și tractoare în 1955, noi am luat unele măsuri.

In momentul de față, în S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat se face instruirea tractoriștilor ca să poată folosi mai bine tractoarele. De asemenea s-au luat măsuri pentru semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat. In regiune se continuă popularizarea metodelor agrotehnice înaintate și a experienței fruntașilor.

Comitetul regional de partid se angajează să mobilizeze toate forțele și mijloacele existente în regiune pentru obținerea unei recolte de peste 2.000 kg. porumb la hectar, pentru o recoltă bogată la toate culturile.

Cuvîntul tov. Filip Marin,

președintele gospodăriei agricole colective din comuna Belitori, raionul Roșiori de Vede, regiunea București

In primăvara anului trecut, prima grijă a conducerii gospodăriei — a arătat vorbitorul — a fost aceea de a organiza bine brigăzile după care au fost făcute pregătiri în vederea însămînțărilor.

La cultura porumbului s-a folosit metoda semănatului în cuiburi așezate în pătrat, pe o parte din suprafața repartizată pentru această cultură. Producția obținută la porumbul semănat prin metode obișnuite a fost de 2.500 kg boabe la hectar, iar la porumbul semănat în cuiburi așezate în pătrat, de 3.000 kg la hectar.

Datorită acestor rezultate, cu prilejul prezentării dării de seamă, adunarea generală a luat hotărîrea ca anul acesta întreaga suprafață repartizată pentru porumb s-o însămînțăm în cuiburi așezate în pătrat.

Iată cum am obținut aceste recolte. Imediat după recoltarea păioaselor S.M.T.-ul Odobeasca a dezmiriștit întreaga suprafață. In primăvară, am grăpat. Inainte de a începe semănatul porumbului S.M.T.-ul a executat cultivația pe întreaga suprafață. Prima dată cum a răsărit porumbul și s-au ivit două foi, am lucrat pe întreaga suprafață cu prășitoarea. După aceasta, am executat 2 prașile cu sapa. Dacă am fi executat și a treia prașilă, noi am fi obținut o recoltă mai mare, cu toate greutățile întîmpinate din cauza condițiilor naturale neprielnice. In medie, pe comună, gospodăriile individuale au obținut doar 1200 kg de porumb la hectar.

In 1953, noi am însămînțat cu grîu 17 hectare lot semincer; s-a aplicat majoritatea măsurilor care să influențeze asupra măririi producției la hectar. Insămînțarea s-a făcut după o cultură de mazăre. Dezmiriștitul a fost făcut imediat, arăturile au fost făcute încă din vară, iar semănatul s-a făcut în cruce. Aceasta a făcut ca producția la hectar să fie de 1700 kg.

Recoltele obținute în gospodăria noastră au fost un imbold pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale și întovărășiții din comuna Pirlita. Tovarășii din întovărășire au venit și ne-au rugat să-i ajutăm să-și organizeze munca. Noi am făcut acest lucru.

Noi avem posibilități de a obține recolte mult mai mari. Considerăm că datorită ajutorului prețios pe care l-am primit prin trimiterea unui inginer anul acesta vom obține recolte mult mai mari. Ne angajăm în fața partidului și guvernului că ne vom strădui să obținem peste 3000 kg porumb boabe la hectar.

In încheiere, tov. Filip Marin a arătat că conducerea SMT-urilor trebuie să fie obligată să răspundă alături de consiliile de conducere din gospodării, pentru îndeplinirea planului de producție.

Consider că tovarășii din SMT trebuie să dea cadrelor tinere trimise să lucreze în gospodăriile colective un ajutor la fața locului. Spun aceasta pentru că se obișnuiește ca tehnicienii tineri care sînt repartizați în SMT să fie trimiși la gospodăria colectivă, iar inginerul șef al SMT-ului nu mai vine să le dea ajutor practic.

Cuvîntul tov. Toader Rodenciuc,

membru al întovărășirii agricole din comuna Pătrăuți raionul Suceava

Astăzi vorbesc pentru a doua oară aici la București, în fața conducerii partidului nostru și în fața fruntașilor în recolte bogate.

Anul trecut, cînd am fost la consfătuire, în cuvîntul pe care l-am avut, am spus că vorbesc cu rușine fiindcă vorbesc numai în numele meu personal: astăzi, pot vorbi în numele mai multora. Angajamentul pe care mi l-am luat l-am îndeplinit într-o măsură. Am făcut în comuna Pătrăuți, cu ajutorul comitetului raional de partid și al sfatului popular, o întovărășire. Anul trecut, cînd am venit aici, am avut o producție la hectar de 28.000 kg de cartofi. Anul acesta, am depășit-o. Din cele ce am învățat la consfătuire prin munca depusă și cu ajutorul tehnicienilor care m-au îndrumat, am putut să obțin 33.000 kg la hectar.

Nu m-am mulțumit ca numai eu să lucrez bine, ci am căutat, după ce am venit de la București, să antrenez și pe alți cetățeni din comuna noastră și din alte comune ale raionului. Atunci, eram vreo 10 fruntași, astăzi din zece s-au ivit sute și la consfătuirea raională m-au chemat la întrecere.

Să trec să arăt cum am făcut de am ajuns la o producție de 33.000 kg cartofi la hectar. Venind acasă mă gîndeam că vor veni cei de la București să mă vadă și deci mi-am zis să-i trag o agricultură bună. Pămîntul mi-era pregătit. Nu am pămînt mult, dar îl lucrez bine, sănătos. Era bine arat din toamnă. In primăvară am mai dat o grăpătură și după aceea l-am arat încă o dată, așa că recolta a fost bunicică.

Am prășit de trei ori, o dată cu sapa, o dată cu prășitoarea și o dată am tras țărna. Anul trecut au rămas cartofii cum i-am prășit. Anul acesta le-am tras țărnă, așa cum am știut că trebuie și într-adevăr, cartofii au fost foarte buni. Am avut cartofi de lună. I-am scos în 27 iulie și am pus alții, încolțiți din timp, ca să am a doua recoltă, că așa auzisem la București. Am pus 2 ari ca încercare. Cartofii s-au făcut, dar nu au ajuns la maturitate. Anul acesta, cu toate că este frig, mi-am pus din timp cartofii la încolțit și cred că am să-i pun mai devreme și o să am 2 recolte.

In comuna Pătrăuți în fiecare an se pierd aproape 60 ha teren pe care se cultivă in. Eu am crezut la început că poate oamenii nu-l pun așa cum trebuie: și anul trecut, voluntar, m-am dus la fabrica de in și am spus: „Dați-mi sămînță". Mi-au dat și cum a dispărut omătul un pic am și arat și am însămînțat in. M-am gîndit să fiu fruntaș și la in. M-am dus în pădure și am luat vreo 7 tuhali (saci mari) de cenușă, gîndind că este și un îngrășămînt bun și distruge și puricii.

Inul a ieșit bine. Cînd a fost cam de un centimetru, un tovarăș vine și-mi spune: „Măi tovarășe, inul tău e negru". Fug acolo și văd milioane de purici. După ce l-am tratat cu D.D.T. inul a apărut mai verzui. A dat o ploaie și din nou au apărut puricii aceia. Amu, noi la Suceava avem un laborator. Am întrebat pe un tovarăș: „Cum este, tovarășe cu puricii aceia?" Nu mi-a dat nici un rezultat.

Eu cred că ei trebuie să ne sprijine și să caute locul potrivit inului.

Cuvîntul tov. Vasile Voichiță,

Erou al Muncii Socialiste, șef de brigadă la S. M. T. Sînnicolau Mare, regiunea Arad

Tov. Vasile Voichiță s-a ocupat la început de organizarea muncii în brigadă.

In primul rînd — a spus el — am asigurat în bune condiții hrana și cazarea tractoriștilor. Tractoriștii din brigada mea lucrează în 2 schimburi. Am asigurat terenul pentru fiecare tractorist, în așa fel ca el să poată realiza norma pe care o avea cu 150 la sută și chiar cu 200 la sută.

Rezultatul obținut de brigadă în 1954: am îndeplinit planul în proporție de 225 la sută, am făcut economii de carburanți de 36.105 kg., am economisit 7 reparații curente și 7 îngrijiri numărul 6. Salariul mediu obținut de tractoristul Bogdan Gheorghe a fost de 1.511 lei lunar, iar tractoristul său de schimb, I. Bordana, a avut un salariu mediu lunar de 1.210 lei.

Pentru a contribui și mai mult la realizarea celor 10.000.000 tone cereale, eu am o propunere: de cînd sînt eu în S.M.T. Sînnicolau Mare, am primit tot felul de mașini și unelte pentru agricultura. Dar noi întîmpinăm unele greutăți la îngrijirea mașinilor. Noi știm că pentru a obține rezultate frumoase trebuie să ne îngrijim bine tractoarele și mașinile noastre. De aceasta depinde totul. Trebuie să arăt că fiecare mașină pe care o primim, vine cu cîte o pompă de gresat de mînă. Dar rar găsim o pompă care să corespundă. Aceasta este în dauna îngrijirii mașinilor.

La fel se întîmplă cu secerătorile-legători. Eu am anul acesta 3 secerători noi, două din anul 1954 și una din anul 1953; pe cea din 1953 am reușit să o reparăm noi și ea leagă fără întrerupere. Cu celelalte n-am reușit însă. Vreau să arăt ce lipsuri ale secerătorilor ne-au îngreunat munca. Axa motrică, care angrenează toate piesele secerătorii este foarte slabă; are un știft în grosime de 8—10 mm; dacă-i dăm o gaură mai groasă, trebuie să schimbăm 2—3 axe pe zi. Dacă punem știftul normal din fabrică, se taie de 3—4 ori pe zi și ne trebuie cîte jumătate de oră ca să-l reparăm. La fel cu dinții de la mașina care sînt fixați cu șuruburi făcute dintr-un material slab. Dacă se strînge piulița, s-a dus ghiventul; sînt piulițe care nu corespund și se întîmplă să se deplaseze de la locul lor sau să rupă axa secerătorii.

O altă greutate pe care o avem în muncă este cu plugurile cu 3 brazde, care au 4 nituri de fixare și cînd trebuie să facem o arătură de 22—25 cm, dacă terenul este tare, trebuie să schimbăm trupițele și nu avem cum.

La fel se întîmplă și cu plugul cu 5 brazde; acestea sînt slabe, se îndoaie ușor, se deformează.

Propunem ca toate mașinile acestea, în special plugurile pentru tractoare K. D. să fie construite din materiale mult mai rezistente.

Cuvîntul tov. Vasile Anghel,

brigadier la gospodăria agricolă de stat Brăila

Lucrez la gospodăria agricolă de stat Brăila, secția Vădeni, unde am fost mutat în 1953 cînd aceasta avea terenul însămînțat. In această secție, terenul este cel mai greu de lucrat din gospodărie, lucru cunoscut și de minister. Pe acest teren a fost baltă și pălămidă, pe o suprafață de 1000 ha.

Eu cred că inginerii care s-au perindat pe la această gospodărie ar fi trebuit să găsească o soluție pentru distrugerea acestei buruieni.

In 1953, acest teren a fost însămînțat cu mazăre, și printre ea pălămida a ieșit în număr foarte mare. S-a încercat plivitul pălămidei prin smulgere cu brațele; dar din cauza ploilor mari care au fost în 1953 nu am putut face nimic, deoarece o dată cu smulgerea pălămidei se smulgeau și firele de mazăre. Măsurile recomandate de tovarășii ingineri pentru a distruge pălămida au fost de a o tăia de jos, de la rădăcină. Aceasta s-a făcut pe o suprafață de 70 ha; dar rezultatul acestei lucrări a fost că pălămida s-a înmulțit și au ieșit cîte 4—5 fire de la un singur fir. Din cauză că timpul era ploios, a rămas o suprafață în voia soartei, pe care nu s-a putut face nici un fel de plivit.

In perioada acestor munci au venit tovarășii ingineri din București care au văzut situația. Eu am cerut ajutorul tovarășului inginer Ion Bordeianu, care m-a asigurat că în toamna viitoare se vor însămînța pe acest teren plante prășitoare, floarea-soarelui și porumb.

In primăvara anului 1954 am pus în rînduri drepte floarea-soarelui. Floarea-soarelui a răsărit în timp de 10 zile. După 8 zile am fost pe teren să vedem cum merge această plantă și am văzut că a apărut gîndacul rățușca, care tăia planta de la rădăcină. Am anunțat și pe inginerul șef al secției despre atacul acestui gîndac. Inginerul ne-a spus să tragem o brazdă în jurul terenului atacat și să dăm cu praf D.D.T. Am făcut acest lucru, iar în locurile unde a fost atacat mai mult, am dat cu prăfuitoarea. Mi s-a spus să nu las să treacă mai mult de 3-4 zile și să sap. Această metodă a fost foarte bună.

La prima sapă am spus oamenilor să nu taie nimic din floarea-soarelui pentru că se poate întîmpla să fie atacată iar de gîndacul rățușca. La a doua sapă, s-a văzut că am avut dreptate. După 10 zile am băgat din nou prășitoarea trasă de tractor. Și această sapă nu a durat decît 3 zile. După alte 10 zile a urmat și a treia sapă, iar la a patra sapă nu s-a mai putut băga tractorul pentru că plantele erau înalte. S-a făcut sapa cu mîna.

La a patra sapă, floarea-soarelui era înaltă, iar pălămida numai de 10-15 cm., dar buruiana nu mai era sănătoasă, n-avea lumină. Așa s-a făcut că anul acesta nu s-a mai văzut pălămidă mare la Vădeni ca în alți ani, iar, ca rezultat de pe această suprafață am obținut 2.032 kg floarea-soarelui la hectar, iar porumb — 3.200 kg. la hectar.

Pentru această recoltă am luat premiu în natură 1.400 kg. floarea-soarelui și 3.500 kg porumb știuleți.

In această muncă am fost ajutați mult de organizația de bază din gospodărie și de tehnicieni.

Rezultatele obținute de noi arată că și în regiunea Galați se pot obține recolte mari.

Eu aș propune aci tovarășilor ingineri să găsească o soluție ca această buruiană să poată fi stinsă mai ușor decît cu sapa. Eu aș asculta cu plăcere acest sfat și l-aș urma. In anul acesta voi munci ca să obțin la hectar 2.500 kg la floarea-soarelui și tot atît la porumb.

Cuvîntul tov. Ion Tiripă,

inginer agronom la gospodăria agricolă colectivă din Tătaru, regiunea Constanța

Am fost repartizat ca inginer agronom în gospodăria agricolă colectivă din Tătaru, regiunea Constanța. De la început am căutat să pun în aplicare toate cele pe care le-am învățat în timpul facultății, să ajut gospodăria îndeosebi la organizarea muncii și la aplicarea metodelor agrotehnice.

Gospodăria colectivă avea brigăzi permanente de producție, însă aceste brigăzi nu-și trăiau cum trebuie viața lor. Ca forțe de muncă ele nu erau omogene. Am ajutat consiliul de conducere să treacă la reorganizarea lor. Am căutat să împărțim terenul în mod uniform celor 4 brigăzi existente în cadrul gospodăriei ca fiecare brigadă să muncească în bune condiții și să se vadă roadele fiecărei brigăzi în parte.

Pentru campania însămînțărilor din primăvara anului 1954, de comun acord cu consiliul de conducere și organizația de bază am făcut un plan de muncă defalcat pe brigăzi, iar în cadrul brigăzilor pe echipe. S-au prelucrat sarcinile de producții pe brigăzi, ca fiecare membru al brigăzii să știe ce producție trebuie realizată și ce lucrări trebuie făcute.

Deși unele reguli agrotehnice se aplicau în gospodărie, de exemplu curățirea și tratarea semințelor, totuși nu se știa precis cum trebuie să se facă aceste lucrări. Am arătat cum se face tratarea semințelor.

In primăvară cînd s-a putut ieși la cîmp, brigăzile, bine pregătite, au început lucrul.

In primul rînd au fost grăpate toate semănăturile de toamnă. Paralel cu aceasta s-a făcut și grăparea arăturilor de toamnă. In anul 1954 s-au aplicat pentru prima dată în gospodăria colectivă metode noi ca: semănatul porumbului și a florii-soarelui, în cuiburi așezate în pătrat, polenizarea, iarovizarea cartofilor și altele.

La porumb s-au dat trei prașile. Prima prașilă s-a făcut cu sapa, iar celelalte cu prășitoarea trasă de animale. Astfel s-a obținut o producție medie de 3.212 kg porumb la hectar, la cultura semănată în cuiburi așezate în pătrat, iar la cea în rînduri obișnuite, care a fost prășită tot de trei ori, 2.438 kg la hectar.

La floarea-soarelui, pe cele 58 ha s-au obținut în medie 1.200 kg la hectar. Și aci am avut o suprafață de 18 ha semănate în cuiburi așezate în pătrat însă din lipsa conducerii gospodăriei nu s-a recoltat separat și nu se știe diferența de recoltă. Această recoltă s-a obținut datorită faptului că floarea-soarelui a fost prășită de 3 ori și i s-a făcut polenizarea suplimentară artificială de două ori. S-au mai obținut și alte producții frumoase în cadrul gospodăriei. De exemplu, la orz s-au obținut 2.918 kg la ha, pentru că s-a însămînțat de timpuriu; la ovăz 1.670 kg la ha; leguminoasele au dat și ele rezultate bune; astfel la fasole s-a obținut pe 20 ha o producție medie la 1.200 kg la hectar.

In 1953 gospodăria colectivă din Tătaru fiind îndrumată de tehnicieni a plantat cartofi în vară, însă din cauză că nu a avut un sprijin tehnic continuu, rezultatele nu au fost satisfăcătoare.

Incercînd în 1954 să aplicăm din nou această metodă am întîmpinat greutăți. Totuși, datorită muncii de lămurire dusă de organizația de bază, s-a hotărît să se planteze toată suprafața cu cartofi de vară. Terenul a fost arat din toamnă. Primăvara s-a făcut o grăpare pentru a reține umiditatea. La hectar am dat cantitatea de 5.600 kg mraniță, pusă în cuiburi.

Modul cum am făcut plantarea: am marcat terenul într-o singură direcție cu marcatorul, apoi s-au deschis șanțuri. Aceasta pentru asigurarea adîncimii de plantare a cartofului. O dată cu aceasta s-au organizat echipe care puneau îngrășăminte în fiecare cuib și plantau cartofii.

Cu mare grijă s-au făcut prașilele. S-a obținut o producție medie de 15.000 kg, iar brigada întîi a obținut 17.000 kg la hectar.

Eu pot să afirm că solul din Dobrogea dacă e lucrat după metodele noi, avansate poate produce și mai mult. Propun ca gospodăriile colective să fie înzestrate cu cîte un termometru de sol ca într-adevăr să se determine în mod sigur timpul optim pentru însămînțări. De ce spun aceasta? Pentru că gospodăria colectivă a avut în plan și bumbac și nefiind însămînțat la timpul potrivit am fost nevoiți ca după 2—3 săptămîni să însămînțăm din nou și deși s-au aplicat metode noi, producția a fost mică.

Imi iau angajamentul să ajut pe colectiviști să obțină peste 3.000 kg porumb la hectar.

Consfătuirea fruntașilor în agricultură

(Urmare din pag. 2-a)

Cuvîntul tov. Gall Alexandru,

țăran muncitor din comuna Curtuiușeni, regiunea Oradea

Sînt țăran mijlocaș și secretarul organizației de bază din comună. Am o suprafață de 3,69 ha teren, din care 2 ha sînt arabile.

In regimul trecut trebuia să duc o muncă grea ca să-mi țin familia. In regimul de astăzi însă cuvîntul partidului a ajuns și la mine ca la întregul nostru popor. Am luat cunoștință prin ziare și broșuri de experiența din Uniunea Sovietică care arată că se poate ajunge pînă la un vagon de porumb la hectar. Cînd am citit despre asta, m-am gîndit cum aș putea ajunge și eu la asemenea rezultate. Președintele sfatului popular de la raionul Săcueni a fost în comuna noastră și a prelucrat regulile agrotehnice și avantajele aplicării acestora. In urma discuțiilor cu el am însămînțat cu porumb 50 de ari în cuiburi așezate în pătrat. In urma acestui fapt am obținut de pe 50 ari 106 saci, ceea ce reprezintă 9.600 kg porumb știuleți la hectar.

Ca plantă premergătoare a fost grîul de toamnă. La începutul lunii septembrie, am executat arătura adîncă de 18-20 cm; în primăvară, neavînd cultivator, am lucrat cu plugul. După aceea am grăpat terenul și am dat cu marcatorul de mînă.

Inainte de răsărire, am grăpat terenul, iar cînd porumbul a făcut trei frunze, am executat prima prașilă. Cînd porumbul a crescut ceva mai mare, am executat iar prășitul mecanic, apoi am executat răritul, lăsînd numai cîte două fire la cuib. De asemenea am mai făcut și a treia prașilă cu prășitoarea mecanică. Dacă mai făceam încă o prașilă aș fi avut rezultate și mai bune.

Noi putem obține la hectar 2.000 kg grîu și peste 3.000 kg porumb boabe dacă o să lucrăm pămîntul rațional. Nu este pămînt rău, ci numai gazdă rea.

Cînd am venit cu trenul de la Oradea, am văzut de la Teiuș încoace, că în multe locuri, cocenii de porumb sînt încă pe cîmp și nu sînt făcute arături adînci și m-am întrebat ce recoltă o să culeagă țăranii de pe aceste ogoare, dacă le muncesc în felul acesta?

Eu îmi iau angajamentul ca întorcîndu-mă în comună să organizez cu ajutorul organizației de bază o temeinică muncă de agitație ca să răspîndesc larg cele învățate la această consfătuire, pentru ca toți țăranii muncitori din comuna mea să poată culege rod bogat de pe pămîntul lor.

Cuvîntul tov. Nichita Mărgineanu,

țăran muncitor din comuna Sucutard, raionul Gherla, regiunea Cluj

Vreau să vă spun și eu cum am muncit pămîntul de mi-a dat o recoltă cum n-am avut niciodată în viața mea. Sînt om de 50 de ani și vreau să vă spun că și înainte același pămînt l-am avut, dar oricît am muncit n-am putut să ajung la o recoltă așa de bogată ca cea de anul trecut.

M-am gîndit la asta și nu mă mir tare. Și iată de ce. Pe vremuri, în comună la noi era un domn mare; el avea partea cea mai mare de pămînt, și-o lucra cu truda noastră. Noi cei care aveam o părticică nu aveam nici timp să muncim pămîntul nostru și nici nu știam cum să muncim. De învățat n-aveam de unde învăța, că știința era lucru ascuns. După eliberarea țării noastre, partidul și guvernul au făcut și în comuna noastră, Sucutard, un cămin cultural, înzestrat cu bibliotecă, cu diferite broșuri, apoi, mai mult ca asta, ne-au trimis ingineri, tehnicieni să muncească cu noi împreună. „No, bade, am venit să vedem cum muncești pămîntul", a zis unul. „Bine, foarte bine că ați venit să ne ajutați la treabă", le-am spus eu. Cu mai multă știință de carte și cu ajutor de la ingineri, facem noi acuma recoltă mai mare. Iaca de asta nu mă mir de roadele mele.

Primăvara trecută mă aflam la o sesiune a sfatului popular Sucutard, ca deputat al circumscripției nr. 5. Acolo s-a prelucrat metoda de a pune porumb în cuiburi așezate în pătrat. Eu am băgat bine de seamă la ce-am auzit, fiindcă școală nu am mare — că pe vremuri nu ne ducea nimeni la școală. Cînd m-am întors acasă, m-am dus și am organizat o adunare în circumscripția mea, unde am luat hotărîrea să punem cu toții porumb în cuiburi așezate în pătrat. Această metodă au aplicat-o mai mulți țărani împreună cu mine.

Pămîntul meu era dezmiriștit din vară, la o adîncime de 4 degete. L-am lăsat așa pînă primăvara, că toamna n-am putut să-l ar. In timpul acela am dus 40 care de gunoi pe care l-am așezat la capătul locului. Primăvara, după ce s-a dus zăpada și s-a zbicit pămîntul am împrăștiat gunoiul pe teren apoi am dat o arătură de 15—18 cm și o grăpătură și l-am lăsat așa.

După aceea, cînd era timpul de semănat porumbul, și pămîntul avea temperatura necesară, m-am dus și am tras o grăpătură la arătură. A doua zi, după ce s-a zbicit din nou arătura am ieșit la cîmp împreună cu soția mea, cu băiatul și cu marcatorul: o greblă făcută de noi cu trei colți. La sămînță, proba de germinație era făcută. Am făcut-o în felul următor (tov. Mărgineanu arată știuleții de porumb aduși de el): am luat boabe de pe mijlocul cucuruzului, le-am pus și mi-au reușit 100 la sută: semn că au fost bune boabele.

Băiatul făcea cuiburile în pătrat. Femeia punea 3 grăunțe în fiecare cuib, fiindcă așa ne învățase tovarășul inginer. După aceea a dat o dată țărna cu piciorul și a călcat ușurel; după călcătură, a mai dat o dată țărna peste cuib ca să nu se usuce și să nu crape pămîntul.

In două zile am pus porumbul cu băiatul și cu soția și apoi a rămas așa cam 8 zile. Am lăsat cîte 3 fire de cucuruz în fiecare cuib, iar cucuruzul a ieșit gros și frumos. Apoi i-am dat o sapă și n-am mai avut ce să-i fac, decît că în fiecare cuib — după școala primită — un fir am luat și am lăsat să rămînă mai departe numai două.

Apoi, la 14 zile, a trebuit să-mi sap cucuruzul din nou, a doua oară. M-am dus din nou la el, cucuruzul era înalt de un metru, așa cum l-am văzut eu de la capătul pămîntului. Am lăsat 20 de cuiburi cu cîte 2 fire, iar la restul am lăsat numai cîte unul. La trei cuiburi m-am pus și am făcut mușuroi așa cum făceam noi înainte.

După un timp, i-am dat a treia căpălitură (prașilă). La căpălitul (prașila) al treilea n-am avut ce să fac decît să omor buruienile și să rup puii (copiii).

Apoi am căutat să văd rezultatul experienței mele: m-am dus la capăt și am văzut că la cele 20 de cuiburi unde am lăsat cîte două fire cucuruzii erau mai mici, nu erau așa de dezvoltați ca cei puși cîte unul. La cele trei cuiburi la care a fost făcut mușuroi, ce credeți că am văzut? Erau mai slabi. M-am gîndit, după vorba noastră că or fi ceva viermi la rădăcină. M-am pus în genunchi, am căutat în cuib acolo și am găsit diferența între cei cu mușuroi și cei fără. Cel care era singur, era cuprins pe loc cu rădăcinile lui și nivelat cu rînduri de mustăți groase ca degetul. Eu mi-am spus că de aceea a fost slab sus că a dat în jos mustățile acelea. De aceea eu nu mai fac mușuroaie și îi învăț și pe alții să nu facă.

Așa s-a făcut, tovarăși, un cucuruz minunat de frumos și mare; trecea lumea pe lîngă el și se minuna.

Cînd a venit culesul, tovarășul președinte al sfatului popular mi-a spus într-o sesiune că ar fi bine ca înainte de cules să măsurăm porumbul.

M-am dus la cules și cînd am venit mi-au luat și mie la sfat niște ciocălăi. Mi-au măsurat ciocălăii și au avut fiecare cîte 800, 750, iar cei mai mici, cîte 500 grame. Apoi i-am dus și i-am desfăcut acasă, unde i-am măsurat cu sacul. Am avut într-un hectar — măsurat și hectarul — 150 saci; în total 7.500 kg porumb știuleți la hectar sau 5,700 kg în boabe.

După ce s-a uscat porumbul, l-am pus în coștei și în podul casei.

Apoi mi-am dat cotele, așa regulat, cum trebuie, cum ne cere partidul și guvernul; am mai v... ...ficat prin cooperativă pentru haine cam 6-7 măji de porumb boabe. Și mai am și pentru trăit.

Eu cam acestea le-am făcut și astea le-am avut de spus. Doresc ca și dvs. dacă ați binevoit și ați ascultat să faceți în acest fel, că și eu ascult de la dvs. ca să duc în comuna mea o noutate, dacă am avut ocazia să vin aici în capitala țării.

Cuvîntul tov. Gh. Covrig,

țăran muncitor din comuna Ungheni, Regiunea Autonomă Maghiară

Am avut în 1954 o recoltă medie la hectar de 54.413 kg sfeclă de zahăr, a spus țăranul muncitor Gh. Covrig din comuna Ungheni, Regiunea Autonomă Maghiară. Vreau să arăt felul cum am lucrat. In vara anului 1953 am secerat grîul și imediat am făcut dezmiriștitul, iar toamna am cărat pe acest teren îngrășăminte. Gunoiul l-am cărat la mijlocul lunii noiembrie timp de două zile, iar a treia zi l-am băgat sub brazdă la 20—23 cm și am lăsat arătura așa toată iarna. Primăvara, cînd a venit timpul să ieșim la cîmp, am dus mai întîi îngrășămintele chimice cuvenite pe 22 ari și le-am împrăștiat la suprafață. Acest lucru l-am făcut pe la 29-30 martie. A doua zi, după ce am împrăștiat îngrășămintele chimice am pus cu mașina sămînța iarovizată, primită de la centru. După vreo 6 zile, m-am dus să văd cum a răsărit. Sfecla se vedea. A doua zi am mers să prășesc pe rînduri. Intr-o zi am terminat, deoarece 22 ari nu este așa mult.

După 9 zile m-am dus pentru rărit. Am rărit cu sapa potrivită pentru răritul sfeclei. După răritul sfeclei m-am apucat de sapa porumbului. Am terminat porumbul de săpat o dată și apoi am rărit sfecla a doua oară. După ce am săpat porumbul a doua oară am făcut a treia sapă a sfeclei.

Pe urmă a venit timpul secerei păioaselor. După ce am terminat de secerat mi-am luat nevasta și fiul și m-am dus la ogorul cu sfeclă unde am smuls buruienile.

După ce am recoltat sfecla am transportat-o la baza de recepție din comună și am văzut că mi-au ieșit 54.413 kg la hectar, adică la 22 ari un vagon și 5780 kg. De altfel în medie pe comună s-au obținut 24.000 kg sfeclă la ha.

Pentru recoltă bogată am primit ajutor din partea organizației de bază și din partea conducerii fabricii de zahăr din Tg. Mureș. La această fabrică sînt ingineri împărțiți pe regiuni, iar regiunea este împărțită pe sectoare, cu șefi de sectoare și ingineri care ne îndrumează.

Imi iau angajamentul ca în ciuda uneltirilor ațîțătorilor la un nou război, să lucrez cu mai multă rîvnă și să îndemn cetățenii din comună să muncească la fel ca mine, pentru a putea obține în 1955 o producție mai ridicată ca în 1954.

Terminarea grabnică a pregătirilor pentru campania de primăvară — sarcină de căpetenie

Pînă cînd va tărăgăna S. M. T. Putineiu repararea utilajului agricol?

Organizîndu-și temeinic lucrul, colectivele de muncă din numeroase S.M.T.-uri din țară au terminat cu mult înainte de data stabilită pregătirea utilajului pentru campania de primăvară. Muncitorii și tehnicienii din aceste stațiuni pot începe lucrul pe ogoare îndată ce timpul va fi prielnic pentru aceasta.

Cu totul altfel se prezintă însă situația la S.M.T. Putineiu, din raionul Turnu-Măgurele. Dacă ar fi vorba ca mersul pregătirilor la această stațiune să fie apreciat după cifrele din situația operativă de la serviciul regional S.M.T. București, s-ar părea că la S.M.T. Putineiu lucrurile nu stau chiar așa de rău. Pînă acum cîteva zile, 26 tractoare din cele 42 planificate erau, chipurile, „puse la punct", iar repararea plugurilor, semănătorilor, cultivatoarelor și a celorlalte mașini agricole și anexe de exploatare era pe terminate.

Realitatea este însă cu totul alta. Din cele 26 de tractoare așa-zis „reparate", gata pentru a intra în brazdă, este doar un singur tractor. Plugurilor le lipsesc arcuri și diferite tije, iar nici uneia din semănătorile „reparate" nu li s-au montat încă discurile brăzdare. Tovarășii din conducerea acestei stațiuni, în frunte cu tov. inginer Radu Popescu, directorul S.M.T.-ului, consideră ca bune pentru a începe lucrările pe cîmp tractoare cărora le lipsesc instalația electrică, unele tije, conducte, șuruburi, collere și alte piese importante, sau tractoare cărora li se scurge motorina pe la toate îmbinările.

Slaba calitate a reparațiilor executate aici o dovedește și faptul că zilele trecute o echipă s-a străduit zadarnic timp de o [săptămînă] de zi să pornească un tractor I.A.R. chipurile „reparat".

Cauzele acestei stări de lucru trebuie căutate, în primul rînd, în modul defectuos în care a fost organizată munca în ateliere.

In această stațiune, înainte de începerea reparațiilor nu s-a făcut o constatare temeinică a stării tehnice a fiecărui tractor și a fiecărei mașini agricole. Din această pricină nu s-a putut întocmi necesarul real de piese de schimb și materiale, iar acum se duce mare lipsă de unele repere necesare bunei desfășurări a reparațiilor.

De asemenea, nu a existat o preocupare din partea conducerii stațiunii pentru recondiționarea unor piese în atelierul propriu și nici pentru trimiterea pieselor ce nu puteau fi recondiționate în stațiune la atelierele centrului mecanic din apropiere sau la unitățile industriale.

La S.M.T. Putineiu reparațiile n-au fost organizate după metoda sovietică pe ansamble și subansamble de piese, deși existau condițiile necesare, ci „pe echipe". Din cauza acestui sistem de muncă învechit reparațiile se desfășoară într-un ritm încet, iar lucrările efectuate sînt de proastă calitate. De asemenea, faptul că aici rodajul tractoarelor reparate nu se face pe banc, ci la saibă, este încă o dovadă că la această stațiune nu se dă atenție efectuării unui control riguros asupra reparațiilor făcute.

Este știut că o condiție de seamă pentru buna desfășurare a lucrului în ateliere o constituie repartizarea de sarcini precise pe fiecare om, urmărirea zilnică a îndeplinirii sarcinilor și o îndrumare tehnică competentă. La S.M.T. Putineiu însă nu se ține seama de acest lucru. Fostul mecanic șef, tov. inginer Popescu Radu, fiind numit în postul de director, stațiunea a rămas fără mecanic șef. Răspunderea reparațiilor a fost lăsată în sarcina tov. Tapai Florea, mecanic de sector, care, lipsit de ajutor și îndrumare, nu a putut lua măsurile necesare pentru înlăturarea lipsurilor existente. Tov. inginer Popescu Radu, care trebuia să dea un sprijin serios bunei organizări a muncii, din luna decembrie de cînd a fost numit director nu s-a mai interesat decît în treacăt de felul cum se desfășoară lucrările în atelier.

Nefiind îndrumați și controlați îndeaproape, spiritul de răspundere și disciplina în muncă a unor mecanizatori a scăzut mult. Astfel, un mare număr de tractoriști și unii șefi de brigadă lipsesc nemotivat de la lucru sau fac lucru de mîntuială. Așa este cazul tractoriștilor Duscă Florea, Dragomir Haralambie, Puran Alexandru, Bobeică Constantin, Boboc Ilie și a șefului de brigadă Cristea Gheorghe.

Fără îndoială că o mare parte de vină pentru încetineala cu care se desfășoară reparațiile la S.M.T. Putineiu o poartă și centrul mecanic Roșiori (director Stancu, inginer șef Groper), care livrează cu întîrziere motoarele trimise de S.M.T. Putineiu pentru reparat. De asemenea, nu poate fi scutită de răspundere nici baza de aprovizionare D.G.A.D. nr. 11 din Roșiori, care, prin nelivrarea la vreme a unor piese de schimb, a contribuit la rămînerea în urmă a pregătirii utilajului la S.M.T. Putineiu.

Desigur că multe din lipsurile și greutățile ivite în munca de pregătire a mașinilor și tractoarelor la S.M.T. Putineiu ar fi putut fi înlăturate la vreme dacă Direcția agricolă regională (director ing. Hristu) și serviciul regional S.M.T. (șeful serviciului inginer Ivan Paul), ar fi sprijinit această stațiune. E mai mult de trei luni de zile de cînd Direcția agricolă regională trebuia să numească la S.M.T. un tovarăș corespunzător în funcția de mecanic șef.

Conducerea acestei unități are datoria să ia grabnic măsuri pentru lichidarea lipsurilor arătate mai sus, astfel ca timpul prielnic pentru începerea lucrărilor agricole de primăvară să-i găsească și pe mecanizatorii de la S.M.T. Putineiu cu întregul parc de tractoare și mașini agricole bine reparat.

I. LEȘEANU

Sînt hotărît să sporesc producția de legume

Eu, ca și marea parte a țăranilor muncitori din satul nostru, mă ocup cu grădinăritul. De mulți ani, obișnuiesc ca tot pămîntul ce-l am și care nu depășește un hectar de teren să-l cultiv cu legume. In ultimii ani, noi, legumicultorii care am încheiat contracte cu cooperativa, am dobîndit mari foloase. Eu, bunăoară, anul trecut, pentru 20.000 legături de ceapă și usturoi verde, 1600 kg roșii, 1400 kg varză și 2000 kg diferite zarzavaturi pe care le-am predat cooperativei așa cum prevedea contractul, am primit suma de 5.000 lei, cu care am putut să-mi cumpăr la preț de stat multe mărfuri de care am avut nevoie. Așa, de pildă, în toamna trecută am cumpărat 23 de saci cu ciment, 1 metru cub de scînduri și alte materiale necesare ridicării unei case de locuit.

Cunoscînd avantajele mari pe care Hotărîrea guvernului, apărută de curînd, ni le acordă nouă, cultivatorilor de legume, m-am gîndit ca zilele acestea să închei contract cu cooperativa pentru a livra în cursul anului întreaga producție de legume pe care o voi obține de pe hectarul meu de pămînt. Sînt sigur că anul acesta voi obține o producție sporită de legume, deoarece încă din toamnă am arat adînc pămîntul și l-am gunoit cu 20 de căruțe de gunoi de grajd bine putrezit. In cursul lunii februarie, bucurîndu-mă de timpul frumos, eu am făcut toate pregătirile pentru însămînțările de primăvară. Mi-am reparat uneltele agricole și am asigurat sămînța de legume necesară căreia i-am încercat puterea de încolțire. Indată ce timpul va îngădui începerea lucrărilor de primăvară și în comuna noastră, sînt hotărît să fiu printre primii care vor ieși la însămînțat.

VASILE I. MARIN
țăran muncitor din comuna Cornetu, raionul Mihăilești

Orezarii se pregătesc pentru muncile de primăvară

Pentru a spori producția de orez numeroși țărani muncitori din cuprinsul raionului Gura Jiului s-au unit, alcătuind asociații simple de producție. Pînă în prezent, în 8 comune și sate din acest raion, cum sînt Roiiștea, Orășani, Bechetu, Ghighera și altele, au luat ființă asemenea asociații în care au intrat aproape 300 de familii de țărani muncitori. Țăranii muncitori asociați dispun în total de 160 atelaje pe care le vor folosi în lucrarea pămîntului și de 21 motopompe pentru irigat.

De curînd, țăranii muncitori au încheiat contracte cu statul pentru cultivarea orezului. O dată cu încheierea contractelor, ei au și primit ca avans suma de 104.389 lei. Cu o parte din bani, ei au cumpărat peste 100 m.c. de scînduri necesare construirii sistemului de irigare și 100 de tone de îngrășăminte chimice. De asemenea, ei și-au procurat de pe acum întreaga cantitate de combustibil necesar funcționării motopompelor pentru irigat.

Indrumați de ingineri și tehnicieni, membrii celor 8 asociații au pregătit din timp sămînța de orez și în prezent lucrează la nivelarea și parcelarea terenurilor și pregătesc totodată și sistemele de irigat. Pînă acum cîteva zile, mai mult de 90 la sută din suprafața ce urmează a fi însămînțată cu orez a și fost amenajată.

A. Buzatu
corespondent

Pentru recolte bogate

Mai dăunăzi, la căminul cultural din comuna noastră s-a ținut o consfătuire cu fruntașii recoltelor bogate din Mogoșani. Cei peste 150 de țărani muncitori care au luat parte la această consfătuire s-au sfătuit și au discutat cum să-și muncească mai bine pămîntul pentru ca în anul acesta să scoată o recoltă de peste 2000 kg de porumb boabe la hectar.

Cu multă luare aminte au fost ascultate vorbele țăranilor muncitori fruntași Nicolae Dobre, Grigore Gr. Mihalcea, Nicolae Ștefan și ale altora care au arătat cum prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate ca arătura adîncă de toamnă, îngrășarea terenului, însămînțatul în cuiburi așezate în pătrat, executarea mai multor prașile etc., au obținut la hectar o producție pînă la 4.400 kg de porumb boabe, 34.000 kg de sfeclă de zahăr etc.

Din cele spuse de fruntașii recoltelor bogate din comuna noastră, s-a văzut încă o dată că pentru a culege recolte bogate la hectar este nevoie să faci fiecare lucrare la timpul ei, iar pentru asta trebuie să fii pregătit din timp. In cuvîntul lor, țăranii muncitori care au vorbit și-au luat angajamentul să țină seamă de această învățătură și să se pregătească temeinic pentru a începe lucrul pe ogoare îndată ce timpul va fi prielnic. Și ei și-au respectat cuvîntul dat. Pînă la data de 18 februarie, țăranii muncitori din comuna noastră au terminat pregătirile pentru campania de primăvară. Astfel, toate cele 115 pluguri și 72 de grape au fost revizuite și reparate. Datorită măsurilor luate de către sfatul popular, atelierele de fierărie, au putut lucra în bune condiții. Ele au fost bine aprovizionate de către cooperativă cu cărbune și material fieros necesar, iar țăranii muncitori au fost rînduiți pe bază de plan cînd să-și ducă uneltele agricole la reparat. Pînă acum n-a rămas gospodar în comuna noastră care să nu-și fi ales și pregătit sămînța de porumb și ovăz necesară. Pentru a cunoaște puterea de încolțire a semințelor, s-au făcut 540 de probe de germinație la porumb, mazăre, ovăz și orz. Sămînța a încolțit în procent de 90 și 100 la sută, fiind deci bună pentru însămînțat.

Multă atenție dau țăranii muncitori din Mogoșani și îngrășării terenurilor care vor fi însămînțate în primăvară.

In iarna aceasta, ei au transportat la cîmp aproape 300 de tone de gunoi de grajd bine putrezit. Gunoiul a fost așezat în platformă, la capătul locurilor, pentru ca atunci cînd va începe aratul să fie împrăștiat.

Țăranii muncitori din comuna noastră așteaptă cu mare nerăbdare venirea primăverii pentru a începe cu elan bătălia care să le asigure recolte bogate.

ALEXANDRU ANTONESCU
agent agricol în comuna Mogoșani, raionul Găești

Buna organizare a muncii — factor de seamă în obținerea de recolte bogate

In primăvara anului 1952, un număr de 28 de familii de țărani muncitori din comuna noastră, convinși că munca în comun a pămîntului pe tarlale întinse fără haturi și cu mijloace mecanizate ne dă posibilitate să obținem recolte mai îmbelșugate, ne-am unit de bună voie cele 46 de hectare de teren, constituind astfel întovărășirea agricolă „Flacăra".

Respectînd cu strictețe regulile agrotehnice și muncind cu însuflețire laolaltă, noi am reușit să strîngem recolte cu mult sporite față de țăranii cu gospodării individuale. Așa, de pildă, în anul 1953, noi am cules în medie 3.600 kg de grîu la hectar, iar în 1954, cu toate că timpul n-a fost prielnic, noi am scos cu 5—600 kg de grîu la hectar mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. La porumb, noi am dobîndit în anul trecut 4.200 kg boabe la hectar, producție nemaiîntîlnită încă pe la noi. Tot astfel, de pe cele 5 hectare cultivate cu ricin, noi am reușit să obținem o producție totală de 10.000 kg boabe. Valorificarea acestei cantități de ricin a adus întovărășiților un venit de 63.000 lei.

Roadele bogate dobîndite au făcut ca la împărțirea recoltei, întovărășiții noștri să ducă acasă care vîrfuite cu bucate. Așa, bunăoară, Bolborici Marin, care a intrat în întovărășire cu 5 hectare de teren, a dus acasă în toamna anului trecut peste un vagon cereale, precum și alte produse. Datorită veniturilor mari realizate de pe urma muncii în întovărășire, viața noastră a devenit an de an tot mai îndestulată. Așa, de pildă, în anul trecut, Oprea Tudosiu, Tudor Tudosiu și încă mulți alți membri ai întovărășirii noastre și-au făcut case noi.

Rezultatele muncii unite au făcut ca întovărășirea noastră să devină un puternic centru de atracție pentru țăranii muncitori din comună, tot mai multe familii pășind alături de noi pe drumul unei vieți mai bune. Acum, întovărășirea noastră numără 106 familii cu 222 de hectare de pămînt situate în trupul denumit „Intre Olturi".

Succesele importante dobîndite de întovărășirea noastră în sporirea producției agricole se datoresc în cea mai mare măsură bunei organizări a muncii. Din păcate, însă, noi nu am înțeles încă de la început importanța muncii temeinic organizate. Astfel, în anul înființării întovărășirii, noi am făcut în comun numai lucrările de pregătire a terenului și însămînțatul, iar apoi am parcelat terenul și fiecare întovărășit a lucrat individual atît cît îi revenea după planul de cultură. Cu timpul, noi ne-am convins că această formă de lucru nu este cea mai avantajoasă. In primul rînd, se pierde timp cu parcelarea terenului și repartizarea lui după planul de cultură al fiecărei familii de întovărășiți. Apoi, datorită faptului că fiecare întovărășit își muncea de unul singur terenul ce-i revenea atunci cînd găsea el de cuviință, nu se puteau face lucrările de întreținere la timpul cel mai potrivit și nici nu se puteau aplica metodele agrotehnice înaintate. Din această pricină recolta pe care o dobîndeam se deosebea de la o parcelă la alta.

De aceea, anul trecut, adunarea generală a întovărășiților a hotărît că toate lucrările, începînd cu cele de însămînțări și terminînd cu cele de recoltare, — atît la cerealele păioase, cît și la culturile prășitoare, — să se facă în comun. La culturile de cereale păioase — așa după cum a hotărît adunarea generală — toate lucrările s-au făcut în comun. In ceea ce privește însă culturile de prășitoare, ca porumb, ricin, floarea-soarelui și bumbac, nu toți întovărășiții au respectat cele hotărîte de adunarea generală. Unii dintre ei au făcut lucrările de întreținere la unele din aceste culturi individual. Alții însă, printre care și comuniștii Niculae Mocanu, Florea Chițu, au executat însă și aceste lucrări în comun. Aceștia din urmă au reușit să facă lucrările de întreținere la timpul potrivit și să aplice o serie de metode înaintate, ca, de exemplu, prășitul de 4 ori, ciupitul și cîrnitul la bumbac etc.

Foloasele acestui fel de a munci s-au vădit cu prisosință la strîngerea recoltei. Așa, de pildă, la bumbac, de pe tarlalele pe care toate lucrările s-au executat în comun, s-a obținut o recoltă cu peste 100 kg mai mare decît aceea culeasă de pe tarlalele unde lucrările s-au făcut individual.

In munca noastră de zi cu zi în întovărășire, ne-am izbit deseori de unele greutăți care păreau de neînlăturat. Așa, bunăoară, dacă la lucrările de arat și însămînțat ne descurcam mai ușor fiindcă eram ajutați de S.M.T. cu mașini și tractoare, apoi la lucrările de întreținere a culturilor aveam multă bătaie de cap.

Pentru ca lucrările agricole și îndeosebi cele de prășit, plivit, recoltat și altele să poată fi executate la vreme de către toți întovărășiții, adunarea generală a stabilit un sistem de plată pentru diferitele lucrări pe care un întovărășit le face în folosul altuia cu brațele sau cu atelajele. Așa, de pildă, un întovărășit care face grăpatul cu atelajul său în folosul altui întovărășit primește de la acesta 5 kg de grîu de fiecare hectar lucrat. Tot astfel, întovărășitul care ajută cu brațele pe alți membri la secerat primește cîte 12 kg de grîu pentru fiecare zi-muncă prestată.

Acest mod de ajutorare și de plată între întovărășiți, care au atelaje și cei care n-au, sau între cei cu pămînt mai mult, dar cu brațe de muncă puține și cei cu pămînt puțin, dar cu brațe de muncă mai multe, s-a dovedit foarte folositor și în interesul tuturor întovărășiților.

Totodată, adunarea generală a hotărît că plata pentru muncile făcute de un întovărășit în folosul altora se poate face prin buna înțelegere a întovărășiților nu numai în cereale, ci și în bani ori în alte produse în valoare echivalentă. Așa, de pildă, întovărășitului Tudor Tudosiu, care a intrat în întovărășire cu 4.50 ha teren dar fără brațe de muncă, i-a revenit să plătească pentru ajutorul primit din partea altor întovărășiți 200 kg de grîu.

Văzînd foloasele pe care ni le aduce munca bine organizată, noi am hotărît în adunarea generală ca în anul acesta să facem în comun toate lucrările de semănat, întreținere, recoltat și treierat. Pentru ca munca noastră să fie cît mai spornică și mai plină de roade, am alcătuit și un plan de muncă pentru campania lucrărilor agricole de primăvară. In acest plan sînt prevăzute în amănunt măsurile agrotehnice pe care le vom folosi, numărul de zile, oameni și atelaje necesare pentru executarea fiecărei lucrări în parte, precum și norma pe care trebuie să o îndeplinească fiecare întovărășit într-o zi-muncă la diferitele lucrări. De asemenea, pentru ca întovărășirea noastră să crească și să se întărească tot mai mult, întovărășiții au hotărît în adunarea generală să valorifice cele peste 8.000 kg de cereale strînse în fondul de bază. Cu banii ce se vor realiza vom cumpăra cîteva prășitoare și o secerătoare pentru a ne ușura și mai mult munca și a îmbogăți astfel avutul obștesc al întovărășirii noastre.

Pregătindu-ne temeinic pentru lucrările agricole de primăvară, noi sîntem hotărîți să muncim cu și mai multă însuflețire, mai bine organizați ca pînă acum, pentru a contribui la înfăptuirea mărețelor sarcini puse de partid și guvern, de a se obține în anul acesta de pe ogoarele patriei noastre o recoltă de 10.000.000 de tone de grîu și porumb.

FLOREA MUSTEȚEA
președintele întovărășirii agricole „Flacăra", comuna Lița, raionul Turnu Măgurele

Noi întovărășiri agricole

In dorința de a obține recolte cît mai bogate, 33 de familii de țărani muncitori din comuna Zăvoaia, raionul Călmățui, și-au unit de bună voie cele 115 hectare de teren formînd o întovărășire agricolă. Pentru a cinsti memoria lui Aurel Șețu — fiu devotat al clasei muncitoare, ucis mișelește de banda de legionari, slugi ticăloase ale imperialiștilor americani care au atacat Legația R.P.R. de la Berna, — noii întovărășiți au hotărît ca întovărășirea lor să poarte numele lui Aurel Șețu.

★

Succesele obținute de gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raionul Slatina au avut mare influență asupra țăranilor muncitori din comuna Colonești, satul Maldăru. Zilele trecute, un număr de 27 de țărani muncitori s-au hotărît să muncească laolaltă o suprafață de 17 hectare de pămînt în care scop au alcătuit o întovărășire agricolă. In comitetul de conducere al întovărășirii au fost aleși cei mai vrednici țărani muncitori, oameni cinstiți și pricepuți în lucrarea pămîntului. In prezent întovărășiții dau zor cu pregătirile pentru muncile agricole de primăvară, spre a putea ieși în cîmp la arat și semănat de îndată ce timpul le va îngădui.

★

Datorită creșterii bunăstării membrilor întovărășiți din întovărășirile existente în raionul Mediaș, precum și muncii politice de masă desfășurate de către organizațiile de bază sătești, în ultima vreme în raionul Mediaș, numărul întovărășirilor agricole a sporit cu încă 3.

Astfel, în satul Petriș, 32 de familii de țărani muncitori și-au comasat 81 de hectare de teren pentru a-l lucra laolaltă. Printre cei dintîi care au făcut cereri pentru a forma întovărășirea, au fost țăranii muncitori Schuller Ioan, Scherwerth Gheorghe, Auner Ioan și Schön Andrei.

In satul Țapu, 18 familii de țărani muncitori au pus zilele trecute bazele unei întovărășiri agricole cu o suprafață de 47 ha de teren. Și în satul Lunca, un număr de 15 familii de țărani muncitori au alcătuit de bună voie o întovărășire agricolă. Printre primii înscriși se află și Băcilă Teofil, Bîrlea Nicolae și Velicea Iacob.

★

In numeroasele vizite pe care le-au făcut întovărășiților din comunele vecine, țăranii muncitori din satul Camena, comuna Ceamurlia de Jos, raionul Istria, au avut prilejul să cunoască viața nouă a acestora și să se convingă de numeroasele avantaje ale lucrării pămîntului în comun, cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice înaintate.

De curînd, un număr de 24 de familii de țărani muncitori din Camena și-au unit cele 181 de hectare de pămînt, constituind întovărășirea agricolă „30 Decembrie". Ca președinte al acestei întovărășiri a fost ales comunistul Iancu Goda, deputat în sfatul popular.

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Prin grija partidului și a guvernului sovietic, an de an crește numărul bibliotecilor în U.R.S.S.
In clișeu: un aspect din biblioteca colhozului „Krasnii Kolectivist". Vrednica bibliotecară Vera Smirnova împrumută cititorilor o serie de cărți noi aduse de curind în bibliotecă.

Pe calea unui nou avînt

Insemnări pe marginea unei adunări pentru darea de seamă ținută într-un colhoz

V. STAȘEVSKI

La începutul fiecărui an, membrii colhozului „Hrusciov" se adună pentru a face bilanțul rezultatelor muncii lor de peste an și pentru a discuta planul anului viitor. Adunarea pentru darea de seamă constituie un eveniment deosebit de important în viața satului colhoznic.

La adunarea generală au participat foarte mulți colhoznici. In sala de spectacole a clubului s-au strîns aproape 500 de bărbați și femei. Pe scenă, la o masă acoperită cu pînză purpurie, au luat loc membrii prezidiului adunării, aleși de către participanții la adunare.

Darea de seamă a fost citită de către Ivan Kovbasinski. Acesta este foarte cunoscut de toți colhoznicii. In cei 11 ani de cînd muncește ca președinte al colhozului, el a dat dovadă de multă pricepere.

Colhozul „Hrusciov" este o gospodărie cu multe ramuri de producție. Cîmpurile colhozului destinate culturilor cerealiere cuprind peste 2.000 de hectare. Mai mult de 400 de hectare sînt cultivate cu cartofi, 150 de hectare cu legume, iar aproximativ 800 de hectare sînt cultivate cu plante furajere. Colhozul are și o livadă de 150 de hectare și dispune de un efectiv de peste 8.000 de vite proprietate obștească.

Cei prezenți la adunare ascultau cu atenție darea de seamă. Referentul le-a amintit și despre lupta dusă în anul trecut împotriva secetei...

Seceta a cuprins toate pămînturile colhozului. Ea a uscat solul, a pîrjolit semănăturile și a slăbit animalele. Dar urmările grave ale secetei au putut fi evitate. Datorită agrotehnicii înaintate aplicată și muncii stăruitoare a colhoznicilor, colhozul a ieșit învingător: de pe fiecare hectar s-au strîns cîte 1.500 kg de cereale, 37.500 kg de varză, 21.300 kg de roșii, 41.000 kg de morcovi și 7.000 kg de mere.

Mulți fruntași ai producției colhoznice au depășit acești indici mijlocii. Astfel, brigada condusă de Alexandru Korneiko a strîns de pe terenurile ei cîte 2.500 kg de grîu de toamnă și cîte 20.000 kg de cartofi la hectar. La culturile agricole, o producție cu mult mai mare la ha decît producția medie pe colhoz au obținut brigada condusă de Alexandru Krisko, echipele conduse de Olga Kut, Olga Suliak și mulți alți fruntași.

— Astfel, cu toată seceta care a bîntuit, colhozul nostru a dobîndit succese însemnate, — a spus referentul. Venitul bănesc a depășit suma de 5.000.000 de ruble, ceea ce înseamnă aproximativ cu 2 milioane ruble mai mult față de anul 1953.

Colhoznicii și colhoznicele în vîrstă au primit cu o deosebită bucurie comunicarea cu privire la creșterea veniturilor colhozului. Ei și-au amintit care erau urmările secetei în satele ucrainiene pînă la Marea Revoluție Socialistă. Atunci țăranii își părăseau vetrele și plecau cu desagii în spinare la oraș, pentru a cere de pomană. Dar acum lucrurile se prezintă cu totul altfel. Chiar în condițiile secetei fără precedent, colhozul a putut să realizeze astfel de venituri care au permis extinderea pe scară largă a lucrărilor de construcție.

Traducînd în viață planul de amenajare a satului lor natal, Trebuhov, colhoznicii au construit anul trecut peste 30 de locuințe noi, au ridicat o clădire mare cu 2 etaje pentru administrația colhozului și au construit din cărămidă o seră înzestrată cu încălzire cu aburi și lumină electrică. In afară de acestea, colhoznicii au construit cîteva adăposturi noi pentru animale și au început construirea unui nou club.

Pentru zilele-muncă prestate, colhoznicii au primit o mare cantitate de produse, precum și sume mari de bani. Aceasta a avut loc în lunile noiembrie și decembrie. In acest timp, în satul Trebuhov, ca și în alte sate din regiunea Kiev, domnea o animație neobișnuită. Mașinile circulau pe străzile satului tot timpul, transportînd produsele în hambarele colhoznicilor. De pildă, colhoznicului Egor Krivenko i s-au cuvenit aproape 11.000 kg de diferite produse. El a primit, pentru munca prestată în colhoz, peste 3.200 kg de grîu, 6.000 kg de cartofi, 3.000 kg de legume și aproximativ 1.500 kg de fîn și paie pentru vitele din proprietatea sa personală, precum și 12.000 de ruble. Aproape tot atîtea produse și bani au primit pentru zilele-muncă prestate și celelalte familii de colhoznici.

Fiind un bun cunoscător al gospodăriei colhoznice, Ivan Kovbasinski a vorbit mai departe despre planurile colhozului, chemînd pe colhoznici să lupte pentru creșterea continuă a productivității muncii și întărirea economico-organizatorică a colhozului.

După terminarea citirii dării de seamă, au mai luat cuvîntul și alți colhoznici. Toți și-au arătat mulțumirea față de rezultatele muncii desfășurate în cadrul colhozului, au criticat lipsurile și au făcut propuneri menite să contribuie la dezvoltarea continuă a producției colhoznice.

După discuție, adunarea a aprobat planul de producție al colhozului pe anul 1955. In acest plan s-a prevăzut sporirea producției la hectar la culturile cerealiere pînă la 2.000 kg, la cartofi pînă la 20.000 kg, iar la legume pînă la 31.000 kg. De asemenea, planul prevede sporirea cantității de lapte la fiecare vacă pînă la 2.000 de litri, precum și sporirea cantității de lînă tunsă pînă la 3 kg și jumătate de oaie. Planul de producție al colhozului „Hrusciov" mai prevede că, în 1955, colhoznicii trebuie să realizeze un venit bănesc de 6 milioane de ruble.

Țărănimea franceză luptă pentru o viață mai bună, pentru pace

Sînt aproape trei săptămîni de atunci. In dimineața zilei de 12 februarie a. c., un telefon, apoi o telegramă urgentă și cifrată alarmă Președinția Consiliului de Miniștri. Miniștrilor și funcționarilor superiori convocați de îndată nu le veni să creadă.

Gravitatea evenimentelor i-a trezit însă repede din buimăceală. Și pe dată se porni o avalanșă de ordine contra ordine, cereri de informații și rapoarte. După care mii de C.R.S.-iști (trupe fasciste la dispoziția guvernelor reacționare franceze) înțesară principalele drumuri și șosele din nordul, din sudul și centrul Franței.

Ce se întîmplase? In ajunul lui 1 februarie, în orașul Lille 20.000 de țărani manifestau împotriva politicii agricole a guvernului. Președintele Consiliului de Miniștri de atunci — Mendès-France — ca și predecesorii săi, a răspuns dreptelor cereri ale țărănimii exploatate și sărăcite cu represiunea armată. El a trimis la Lille C.R.S.-iști ca să spargă manifestația. Bineînțeles că această mîrșavă încercare fascistă n-a reușit. Mai mult, la propunerea lui Renaud Jean, secretar general al Federației lucrătorilor agricoli din Lot-et-Garonne, Federația Națională a lucrătorilor agricoli a luat hotărîrea de a organiza în toată țara o zi de protest a țărănimii.

Iată pentru ce în zorii zilei de 12 februarie, zeci de mii de țărani în coloane, în căruțe trase de cai sau în remorci purtate de tractoare au manifestat oprind circulația vehiculelor pe aproape toate șoselele naționale ale Franței. O astfel de manifestație a țărănimii franceze n-a mai avut loc niciodată în Franța. In regiunile Bonnières și d'Etampes-Ile de-France, în Poissy și Rambouillet, țăranii au ieșit cu căruțe, tractoare, biciclete și pe jos oprind circulația. In Oise, Aisne și Somme, coloanele de manifestanți au barat ore în șir șoseaua națională numărul 3, între Vaux și Thiolet. Patru sute de care și căruțe încărcate cu țărani se plimbau de la un capăt la celălalt al șoselei pe o porțiune de doi kilometri. In Ardennes, 500 de țărani pe jos și în căruțe au format o „barieră mișcătoare", peste care nici jandarmeria nici poliția n-a putut trece.

Un alt „baraj pe roate" compus din 2800 de căruțe, prășitoare, semănători, tractoare și călăreți, au oprit circulația pe șoseaua numărul 5 și 6 din Yonne, în regiunea Coastei de Azur, împiedicînd astfel traficul între Paris și Nisa.

La intrarea în orășelul Béthune (Pas de Calais) în după amiaza aceleiași zile forțele polițienești au încercat să împrăștie unul din aceste baraje. După cîteva încercări nereușite, polițiștii au făcut un adevărat front, pregătindu-se pentru un atac armat. Țăranii au deshămat atunci caii de la căruțe și încălecînd pe deșelate au intrat peste polițiști. Ropotele cailor se amestecau cu ropotele de aplauze și strigătele de bucurie ale bătrînilor, femeilor și copiilor care priveau de pe margini fuga poliției înspăimîntate.

Panouri și placarde cereau guvernanților americanizați scăderea impozitelor, abrogarea legilor care oprimă țărănimea, anularea deciziei care hotărăște reducerea suprafețelor însămînțate, o politică de pace cu toate țările lumii. Prefecții și subprefecții sosiți valvîrtej pe teren, voiau să ia cuvîntul, să înșele pe manifestanți, îndemnîndu-i să se risipească. Dar abia rosteau cîteva fraze, că și începeau huiduielile, fluierăturile.

— Ne-am săturat de minciunile voastre!

— Ne trebuie legi cinstite, nu gogoși umplute cu vînt!

— Vrem pace!

Și manifestația se porni mai puternică, mai dîrză.

★

Două sute de baraje în Charente-Maritime.

Trei mii de țărani ocupînd șoselele din Cahors. La Poitiers, 4000 de țărani veniți cu sute de vehicule cu cai au ținut miting pe șosea. La Croisière, 1500 de țărani au făcut un „bloc viu" pe patru drumuri. Pe șoseaua nr. 14 Paris — Le Havre, în ciuda ninsorii abundente, demonstrația s-a desfășurat cu succes.

Sute de vehicule cu manifestanți purtînd panouri cu revendicările țărănimii au trecut încet prin orășelele Montbrison, Roanne și Saint-Etienne. In Saint-Etienne se află numeroase uzine ale industriei grele. Muncitorii din aceste uzine le-au făcut țăranilor o caldă manifestație de prietenie.

★

Incercările furioase și chiar caraghioase ale reacțiunii franceze de a sparge alianța între clasa muncitoare și țărănimea din Franța se dovedesc neputincioase. Ziua de sîmbătă, 12 februarie, a dovedit încă o dată puternica solidaritate dintre muncitorii și țăranii francezi.

Iată-i, de pildă, pe țăranii muncitori din Douaisis care au împărțit gratuit săculețe de hîrtie cu cîte 5 kg de cartofi muncitorilor șomeri din cartierele periferice ale orașului Douai. S-au împărțit astfel cîteva vagoane cu cartofi. La fel au procedat țăranii din Châteaudun Dreux, Nogent-le-Routrou etc.

Alții au împărțit muncitorilor căni cu vin, cerîndu-le ajutorul pentru ca băutura americană Coca-Cola importată cu reduceri de taxe vamale, să nu-i mai concureze și să-i sărăcească pe viticultori.

Un grup de 15 excursioniști englezi, nemaiputînd înainta pe una din șosele, au intrat în vorbă cu manifestanții. Țăranii le-au oferit vin și i-au întrebat dacă iubesc pacea. La răspunsul lor afirmativ, manifestanții au aplaudat și i-au lăsat să treacă.

★

Problema agricolă în Franța capătă un aspect ascuțit. Ajutată de clasa muncitoare în frunte cu partidul comunist, țărănimea va reuși să obțină succes în revendicările sale. Ultimele manifestații sînt încă o dovadă că țărănimea franceză își înțelege lupta pentru satisfacerea revendicărilor sale, pentru pace.

Nota guvernului Republicii Populare Romîne

adresată guvernului elvețian în legătură cu atacul banditesc fascist împotriva legației R. P. R. la Berna

La 28 februarie a. c., însărcinatul cu Afaceri al Elveției la București, A. Parodi, a fost invitat la Ministerul Afacerilor Externe, unde i s-a înmînat o notă cu următorul conținut:

„Guvernul romîn reține faptul că în nota sa din 18 februarie 1955, guvernul elvețian își exprimă regretul în legătură cu agresiunea împotriva legației Republicii Populare Romîne la Berna și că deplînge moartea lui Aurel Șețu.

Guvernul romîn consideră necesar ca în legătură cu răspunsul guvernului elvețian să facă următoarele observații:

1. In notele sale din 15 și 16 februarie, guvernul romîn a atras atenția asupra răspunderii care revine guvernului elvețian în conformitate cu obligațiile sale internaționale de a garanta inviolabilitatea localului și a arhivelor, persoana și viața membrilor misiunii diplomatice romîne aflate pe teritoriul Elveției.

Guvernul romîn a cerut guvernului elvețian restabilirea neîntîrziată a imunității diplomatice a legației R.P.R. la Berna, măsuri pentru salvarea vieții lui Aurel Șețu, arestarea și extrădarea criminalilor și a atras atenția că autoritățile elvețiene tergiversează luarea măsurilor necesare.

Guvernul elvețian, în răspunsul său, arată că este supărător surprins, deoarece guvernul romîn ar reînnoi împotriva sa acuzații care ar fi grăbite și fără fundament.

Guvernul romîn consideră că supărătoare n-ar trebui să fie demersurile guvernului romîn, ci situația care s-a creat prin agresiunea săvîrșită pe teritoriul Elveției de banda de teroriști fasciști, agresiune care n-a fost nici pînă în prezent condamnată și înfierată public de către guvernul elvețian.

Cît privește demersurile guvernului romîn, ele erau cu totul legitime, dat fiind starea de lucruri creată și care, după cum se știe, a provocat indignarea opiniei publice internaționale.

Guvernul romîn este nevoit să constate că în aceste împrejurări autoritățile elvețiene nu au acordat atenția cuvenită demersurilor sale.

In legătură cu măsurile pe care le-au inițiat autoritățile elvețiene pentru a restabili imunitatea diplomatică a legației, nu s-ar putea să nu se rețină unele aspecte stranii.

Astfel, cei cîțiva criminali, în timpul cînd erau înconjurați de forțele polițienești, au avut toate posibilitățile să facă declarații destinate presei în scopuri diversioniste, să se întîlnească cu polițiștii și să ducă negocieri, precum și să impună condiții care să fie acceptate de numeroasele forțe polițienești ce stăteau în jurul legației.

Prezența în imobil, în primele ore ale agresiunii, a unei părți din personalul legației — motiv invocat de autoritățile elvețiene pentru a justifica întîrzierea în restabilirea imunității diplomatice a legației — nu poate explica de ce au trebuit să treacă 33 de ore de la salvarea acestora și pînă la curățirea sediului misiunii de elementele criminale.

Este oare posibil să fie considerată normală o astfel de situație? Ea trezește o îndoială justificată că autoritățile elvețiene ar fi luat toate măsurile posibile pentru a restabili imunitatea diplomatică a legației.

Cît privește faptul că nu s-au luat măsuri pentru salvarea lui Aurel Șețu, grav rănit de banda de criminali, cît mai devreme posibil, deși poliția a fost înștiințată încă în cursul nopții că el se află rănit în curtea legației, e de remarcat că nici o piedică nu a putut sta în calea unui asemenea act uman și conform cu datoria unei autorități a cărei primă misiune este să protejeze victimele agresiunii împotriva agresorilor.

2. Guvernul romîn este surprins să constate că guvernul elvețian se situează pe poziția de a declina răspunderea ce-i revine cu privire la garantarea imunității diplomatice a legației romîne și a membrilor misiunii, netinînd seama de normele fundamentale de drept internațional consacrate și acceptate în relațiile dintre state, potrivit cărora statele au obligația de a asigura misiunilor diplomatice o protecție deosebită și de a lua măsuri corespunzătoare pentru prevenirea atingerilor ce s-ar putea produce din partea oricui imunităților și privilegiilor diplomatice ale reprezentanțelor statelor străine.

Aceste obligații, unanim recunoscute, fac ca responsabilitatea statului să fie pusă în cauză în cazul în care pe teritoriul său se produce un act de violență împotriva unei misiuni diplomatice străine, chiar dacă se datorează numai lipsei de vigilență sau de atenție din partea autorităților.

Se pune în mod firesc întrebarea, cum a fost cu putință ca în capitala Elveției, legația R.P.R. să fie atacată fără ca poliția, care are obligația de a asigura paza legației, să se sesizeze, luînd măsurile necesare de prevenire și apărare?

Or, în cazul de față, se vede că a fost cu putință ca o bandă purtînd numeroase arme să treacă frontiera sau să se constituie pe teritoriul Elveției, să stabilească legături cu complicii, să pregătească în mod minuțios atacul și să treacă la săvîrșirea lui la sediul legației R.P.R. în centrul capitalei Elveției, fără ca autoritățile elvețiene să fi intervenit în nici una din faze.

Rezultă în mod evident că autoritățile elvețiene au omis să ia măsurile de protecție care ar fi putut să împiedice săvîrșirea unui astfel de atac împotriva legației R.P.R.

Pentru întreaga opinie publică a devenit limpede că această crimă a fost pusă la cale de grupele fasciste teroriste, de elemente ale fostei organizații naziste „Garda de fier", fugite din Romînia pentru a nu da socoteală în fața poporului romîn de crimele și fărădelegile lor.

Acești criminali, în ura lor împotriva țării pe care au trădat-o, în neputința lor, au recurs la asasinat și jaf, metodă ce a caracterizat din totdeauna „Garda de fier" și căreia i-au căzut victimă la timpul său, după cum se știe, numeroși oameni politici și cetățeni din Romînia.

E de menționat faptul că numai la cîteva zile după comiterea agresiunii, autoritățile elvețiene au îngăduit manifestări ale emisarilor bandelor teroriste. Astfel, în ziua de 19 februarie, M. Fărcășanu și B. Niculescu, doi cunoscuți șefi ai teroriștilor, au făcut la Geneva, în cadrul unor declarații publice, apologia crimei săvîrșite și au îndemnat la noi acte criminale împotriva Republicii Populare Romîne.

Guvernul romîn insistă pentru ca să fie luate măsuri eficace pentru interzicerea pe teritoriul elvețian a activității indivizilor, bandelor și organizațiilor teroriste îndreptate împotriva Republicii Populare Romîne.

3. Invocînd legislația internă elvețiană și lipsa unui tratat de extrădare între Romînia și Elveția, guvernul elvețian afirmă în nota sa că nu va putea da urmare cererii de extrădare făcute de guvernul romîn.

Față de caracterul deosebit de grav al atacului banditesc fascist săvîrșit împotriva legației R.P.R. la Berna și de asasinarea lui Aurel Șețu, față de indignarea profundă care a cuprins opinia publică romînă, guvernul romîn consideră că extrădarea bandei de criminali legionari se impunea ca un act legitim și o reparație justă cuvenită Republicii Populare Romîne și își rezervă dreptul de a reveni în această chestiune.

Guvernul romîn ia act de declarația guvernului elvețian că va urmări pe agresori.

Guvernul romîn trebuie să constate cu regret că, cu toate insistențele sale, nici pînă în prezent guvernul elvețian nu i-a comunicat numărul celor arestați, identitatea lor și numărul celor care au evadat.

Pentru tot timpul cît banda de teroriști se află în cercetarea justiției elvețiene, guvernul romîn insistă pe lîngă guvernul elvețian asupra următoarelor:

a. — Să fie luate toate măsurile necesare pentru cercetarea multilaterală a celor petrecute, descoperirea tuturor vinovaților și găsirea tuturor firelor care duc la organizatorii atacului teroriștilor.

b. — Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. la Berna să asiste în numele statului romîn ca parte lezată la interogatoriul inculpaților și la administrarea probelor, conform art. 118 din legea federală de procedură penală.

c. — Guvernul romîn să fie informat de către guvernul elvețian asupra mersului anchetei și cercetărilor.

Totodată, guvernul romîn cere ca guvernul elvețian să acorde statului romîn despăgubiri pentru prejudiciile produse, precum și despăgubiri familiei lui Aurel Șețu.

Guvernul romîn este convins că luarea în considerație a cererilor sale nu poate decît să contribuie la relațiile normale ce trebuie să existe între state.

Guvernul romîn speră că, în interesul relațiilor normale dintre Republica Populară Romînă și Elveția, guvernul elvețian va satisface cererile sale legitime".

(Agerpres)

O nouă dovadă a unității moral-politice a poporului sovietic

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: Intr-o atmosferă de intensă activitate politică s-au desfășurat la 27 februarie la Moscova alegerile pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. și pentru sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii. Pînă la ora 16 (ora Moscovei) la cele 1.795 secții de votare ale orașului se prezentaseră la urnele de vot, potrivit datelor preliminare, peste 99 la sută din alegători.

Locuitorii Moscovei au ales la 27 februarie peste 7.000 de deputați. Au fost desemnați drept candidați fruntașii în muncă din fabrici și uzine, oameni de știință și artă, gospodine, reprezentanți ai organizațiilor obștești și ai asociațiilor oamenilor muncii.

Un mare entuziasm a domnit în circumscripțiile electorale în care candidează pentru Sovietul Suprem al Federației Ruse conducătorii Partidului Comunist și Guvernului Sovietic, N. A. Bulganin, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hrusciov. Incă în prima jumătate a zilei aci au votat majoritatea absolută a alegătorilor.

In conformitate cu legea electorală, în ziua de 27 februarie diferite secții de votare au fost deschise pînă la miezul nopții, după care comisiile electorale de secții au procedat la despuierea scrutinului.

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 februarie, în 11 republici din Uniunea Sovietică — R.S.F.S.R., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Uzbecă, R.S.S. Gruzină, R.S.S. Lituaniană, R.S.S. Moldovenească, R.S.S. Letonă, R.S.S. Tadjică, R.S.S. Turcmenă și R.S.S. Estonă — au avut loc alegerile pentru Sovietele Supreme ale republicilor unionale, Sovietele Supreme ale republicilor autonome și Sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii.

Votarea a început pretutindeni la ora 6 dimineața și s-a terminat la ora 24 (ora locală), după care comisiile electorale au trecut la numărătoarea voturilor.

Potrivit datelor primite din capitalele republicilor unionale, alegerile s-au desfășurat pretutindeni în condițiile unui spirit politic activ al alegătorilor. Majoritatea covîrșitoare a alegătorilor au votat încă în prima jumătate a zilei.

Unanimitatea de care au dat dovadă oamenii sovietici în timpul alegerilor a constituit o nouă dovadă a unității moral-politice a poporului sovietic, a coeziunii lui în jurul partidului comunist și guvernului sovietic.

In celelalte cinci republici — R.S.S. Karelo-Fină, R.S.S. Armeană, R.S.S. Azerbaidjană, R.S.S. Kazahă și R.S.S. Kirghiză — alegerile au fost fixate pentru data de 6 martie 1955.

Impotriva voinței poporului german, majoritatea reacționară din Bundestag a votat acordurile de la Paris

BERLIN 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 februarie, la ora 1,30 (ora Moscovei), în Bundestag a început votarea nominală a acordurilor de la Paris (după cea de a doua lectură). Fiecare parte a acordurilor a fost votată separat.

Primul a fost pus la vot protocolul „Cu privire la desființarea regimului de ocupație". Din cei 478 deputați care au luat parte la vot, 327 au votat pentru și 151 — contra.

Apoi a fost pusă la vot legea cu privire la staționarea trupelor străine în Germania occidentală. Au votat 477 deputați, dintre care 323 pentru și 150 — contra, iar 4 deputați s-au abținut de la vot.

Bundestagul a votat după aceea chestiunea intrării Germaniei occidentale în Uniunea Europei occidentale și în blocul Atlanticului de nord. Au votat 477 deputați, dintre care 315 pentru și 153 — contra, iar 9 deputați s-au abținut de la vot.

Ultimul a fost pus la vot statutul Saarului. Au votat 477 deputați dintre care 264 pentru și 204 — contra, iar 9 deputați s-au abținut de la vot.

BERLIN 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 februarie, orele 12, ora locală, Bundestagul de la Bonn a început cea de a treia citire a acordurilor de la Paris.

Potrivit relatărilor agenției A.D.N., după cea de a doua citire a acordurilor de la Paris, deputații Bundestagului au adoptat o rezoluție în care se cere organizarea unor noi tratative a celor patru puteri cu privire la unificarea Germaniei, după ratificarea acordurilor de la Paris. Această manevră demagogică a fost necesară lui Adenauer pentru a înșela opinia publică din Germania occidentală și din străinătate. Insuși Adenauer, inițiatorul acestei rezoluții, știe prea bine că în cazul ratificării acordurilor de la Paris, tratativele cu privire la unificarea Germaniei vor fi lipsite de obiect.

Cea de a treia citire a acordurilor de la Paris, care a început la 27 februarie, a constat în cuvîntările rostite de Adenauer și de președinții fracțiunilor tuturor partidelor reprezentate în Bundestag.

Deschizînd dezbaterile, Adenauer a făcut o scurtă declarație.

Intenția lui Adenauer de a termina repede și fără piedici discutarea și aprobarea acordurilor de la Paris, a fost stingherită de președintele P.S.D.G., Ollenhauer, care a luat pentru prima oară cuvîntul în cursul acestei discuții. Ollenhauer a subliniat pe drept cuvînt că aprobarea acordurilor de la Paris în cea de a doua citire de către adepții lui Adenauer este în contradicție cu voința majorității poporului german. In legătură cu aceasta, el a condamnat cu hotărîre atacurile calomnioase lansate în repetate rînduri de deputații coaliției guvernamentale la adresa mișcării populare în favoarea tratativelor cu privire la unificarea Germaniei, împotriva acordurilor de la Paris.

Ocupîndu-se de campania pentru strîngerea de semnături pe „manifestul german", campanie care înfurie în mod deosebit pe reprezentanții coaliției guvernamentale, Ollenhauer a declarat că poporul german are dreptul să participe la hotărîrea propriei lui soarte. Pe baza datelor obținute în urma referendumului, el a arătat că majoritatea populației din Germania occidentală cere ca tratativele cu privire la unificarea Germaniei să aibă loc înainte de ratificarea acordurilor de la Paris. Ollenhauer a caracterizat atacurile împotriva referendumului popular drept acțiuni incompatibile cu democrația. El a respins afirmațiile lui Adenauer, care pretinde că Uniunea Sovietică va accepta tratative cu privire la restabilirea unității Germaniei și după ratificarea acordurilor de la Paris. Amintind propunerile guvernului sovietic în problema germană, Ollenhauer a subliniat că în această problemă de importanță vitală pentru poporul german trebuie folosite toate șansele pentru unificarea Germaniei și că nu trebuie să se treacă peste ele. El a subliniat că o Germanie scindată reprezintă o mare primejdie pentru cauza păcii în Europa. Dacă Bundestagul va ratifica acordurile de la Paris, unificarea Germaniei va deveni imposibilă pentru mult timp.

Combătînd pe Adenauer, care a afirmat că Uniunea Sovietică nu ar fi gata să accepte alegeri libere în Germania, Ollenhauer s-a referit la ultimele documente ale guvernului sovietic în problema germană, din care reiese limpede că afirmațiile lui Adenauer sînt lipsite de temei. Sînt convins, a spus Ollenhauer, că ratificarea acordurilor de la Paris nu va rezolva nici problema unificării, nici problema securității, nici problema Saarului. Dimpotrivă, ratificarea acordurilor de la Paris va pune în mod necesar cauza unificării țării și cauza păcii în Europa.

După cuvîntările rostite de o serie de deputați din partea altor fracțiuni, Bundestagul a trecut la votarea acordurilor de la Paris în cea de a treia citire.

Cele patru părți ale acordurilor de la Paris au fost votate separat în Bundestag.

In legătură cu convenția cu privire la încetarea regimului de ocupație, din cei 475 de deputați prezenți, 324 au votat pentru, iar 151 contra; în legătură cu acordul cu privire la intrarea Germaniei în Uniunea Europei occidentale și în pactul N.A.T.O., din 473 de deputați au votat 314 pentru, și 157 contra, iar doi deputați s-au abținut; în legătură cu convenția cu privire la staționarea trupelor străine, din 474 de deputați, 321 au votat pentru, iar 153 contra; în legătură cu acordul cu privire la Saar, din 474 de deputați, 263 au votat pentru, 202 contra, iar nouă deputați s-au abținut.

Așadar, majoritatea reacționară din Bundestag a strecurat acordurile de la Paris și în cea de a treia citire, arătînd încăodată că militariștii și revanșarzii de la Bonn, ducînd politica de reînviere a militarismului german și de pregătiri de război, nesocotesc în mod grosolan voința majorității covîrșitoare a poporului german care, pronunțîndu-se împotriva înarmării Germaniei occidentale și a includerii ei în blocuri militare, cere tratative cu privire la unificarea pașnică a țării.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.